

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud Ostrava – pobočka v Olomouci, v hlavním líčení konaném dne 15.2.2013
v senátě složeném z předsedy JUDr. Vladimíra Hendrycha a přísedících Bc. Lenky Obšilové a
Ing. Václava Mrázka, rozhodl **t a k t o :**

Obžalovaný

Bohuslav **Š.**

nar. xxx v xxx, nezjištěného zaměstnání, bytem xxx,

j e v i n e n, ž e

v době od 1.9.2009 do 31.1.2010 v Moravičanech č. 130, okres Šumperk, jako jednatel společnosti BESTOSA s.r.o. se sídlem Uničov, Masarykovo nám. č. 33 (dále jen BESTOSA) postupně, opakovaně, v desítkách případů, odebral od společnosti PILOUS spol. s r. o. se sídlem Praha 1 - Nové město, Biskupský dvůr 2095/8 (dále jen PILOUS), řezivo a další materiál v celkové kupní ceně ve výši nejméně 15.637.542,54 Kč, kterou byl povinen postupně platit v termínech splatnosti uvedených na vystavených fakturách, naposledy do 30.3.2010, zboží, které mu bylo dodáno, obratem prodal společnosti ADAM - DC s. r. o. se sídlem v Brně, Máchova č. 1301/2 a ačkoli věděl, že utržené peníze, které z prodeje získal, jsou reálně jediným zdrojem, ze kterého může provést úhradu stanovené kupní ceny společnosti PILOUS, je z části použil na vlastní potřebu, respektive potřebu společnosti BESTOSA, když částkou ve výši nejméně 850.000,- Kč zaplatil odměnu obchodnímu zástupci společnosti PILOUS Janovi M., který mu slíbil, že zajistí prodloužení lhůty splatnosti, ve které měl uhradit dodané zboží a částku ve výši nejméně 2.000.000,- Kč prohrál v hazardních hrách a částku ve výši nejméně 620.000,- Kč použil na nákup firemního automobilu a částečně je použil na půjčku, kterou na základě smlouvy ze dne 2.8.2010 ve výši 10.000.000,- Kč poskytl své další obchodní společnosti, ve které působil, ADONIS MORAVIA s. r. o. se sídlem Mladá Boleslav, Táborská č. 922 (dále jen ADONIS MORAVIA) - půjčku přitom poskytl na zajištění obchodu s ropnými produkty, který měl generovat zisky potřebné i pro řádné zaplacení faktur vystavených společností PILOUS za dodané zboží, tento obchod ale nikdy nebyl realizován, půjčené peněžní prostředky z převážné většiny, ve výši 8.732.000,- Kč, byly použity na úhradu daňového subjektu ADONIS MORAVIA ve prospěch depozitního účtu Celního úřadu v Mladé Boleslavi a následně, dne 16.12.2010 byly převedeny správcem daně na úhradu splatné daňové povinnosti na spotřební dani z minerálních olejů za zdaňovací období říjen 2010 a půjčka společnosti BESTOSA nikdy vrácena nebyla;

v důsledku popsaných dispozic s utrženými penězi společnosti PILOUS ve stanovených lhůtách, ani nikdy později, nezaplatil část kupní ceny dodaného zboží a způsobil jí tak škodu v celkové výši nejméně **13.470.000,- Kč**, přičemž s ohledem na skutečnost, že obchodní podíl ve společnosti ADONIS MORAVIA zakoupil na základě informací, které mu poskytl člověk, kterého znal jen zběžně, půjčku jménem společnosti BESTOSA poskytl, aniž znal bližší podrobnosti obchodu, na který měla být použita, vrácení půjčených peněz si ve smlouvě o půjčce, ani jiným

způsobem, nijak nepojistil, nejméně musel být srozuměn s tím, že společnosti PILOUS nebude schopen konkretizovaný dluh uhradit

t e d y byť i jen částečně zmařil uspokojení svého věřitele tím, že zcizil část svého majetku a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu

č í m ž s p á c h a l

zločin poškození věřitele podle § 222 odst. 1 písm. a), odst. 4 písm. a) tr. zákoníku

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 222 odst. 4 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **4 (čtyř) roků** .

Tento trest je **n e p o d m í n ě n ý** .

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do **v ě z n i c e s o s t r a h o u**.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu v obchodních společnostech a družstvech včetně jejich zastupování na základě plné moci v oblasti podnikání výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona v trvání 5 (pěti) roků.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen poškozenému, společnosti Jacob Forwarding s.r.o. se sídlem Losiná 299, IČ 26414708 zaplatit náhradu škody ve výši 13.470.000,- Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozený Jacob Forwarding s.r.o. se sídlem Losiná 299, IČ 26414708 se zbytkem uplatněného nároku odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozený společnost PILOUS spol. s r.o. se sídlem Praha 1 - Nové město, Biskupský dvůr 2095/8, IČ 47535709 s uplatněným nárokem odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Důkazy provedenými v hlavním líčení byl prokázán skutkový děj, který je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

Obžalovaný **Bohuslav Š.** v přípravném řízení využil svého zákonného práva a odmítl vypovídat.

Výpověď učinil v hlavním líčení, které bylo provedeno **dne 9.5.2012**. Uvedl, že v roce 2009 jej oslovil David C. Nejdříve mu vypomohl finančně, později jej seznámil s tím, že by mohl působit v nějaké prosperující firmě, která se zabývá nákupem a prodejem dřeva. Říkal mu, že sám, v té firmě působil asi dva měsíce a bude zde končit. V té době neměl žádné zkušenosti s podobným obchodem, nicméně registroval, že dřevo se používá na stavbách. Rozhodl se C. nabídky využít.

Z vyjádření, které obžalovaný učinil, lze dovodit, že někdy v srpnu jej C. seznámil s Janem M. Šlo o dodavatele, od kterého C. odebíral dřevo, které následně zpracovával. Vnímá, že v areálu, kde firma působila, bylo naváženo dřevo prakticky každý den. Protože se rozhodl akceptovat C. nabídku, domluvil se s Romanem K., který působil ve společnosti ADAM - DC, že od něj bude dřevo nakupovat. S M. se dohodl, že dodávky budou chodit od září roku 2009. Popsaná spolupráce pak fungovala asi do půlky roku 2010. Tehdy se s M. sešel osobně podruhé, veškeré záležitosti v mezidobí totiž vyřizovali telefonicky a podobným způsobem. Ta schůzka

souvisela s tím, že K. si stěžoval na kvalitu dodávaného dřeva. V rámci toho setkání se M. zmínil o tom, že pokud by dostal nějakou finanční injekci, byl by schopný mu prodloužit lhůtu splatnosti za dodané dřevo. Dosud to probíhalo tak, že dřevo sice odebíral, neplatil ho ale, utržené peníze měl uloženy v pokladně. M. v této souvislosti předal částku ve výši asi 850.000,- Kč, aby skutečně zařídil prodloužení splatnosti. V zásadě mu ty peníze dal jako úplatek. M. mu slíbil, že může být v klidu, že prodloužení splatnosti zařídí, splatnost za dodané dřevo podle tvrzení Jana M. měla být prodloužena až do konce roku 2011. V pozdější době se už s M. nespojili, M. se mu nijak neozval. On sám později ztratil telefon, kde měl uloženy kontakty a z hlavy číslo na M. neznal.

Bohuslav Š. připustil, že je pravdivé tvrzení obžaloby, že obchodní rejstřík neinformoval o změnách provedených ve firmě BESTOSA, kde na základě dohod s Davidem C. působil jako jednatel. Jde o jeho chybu, která souvisí s jeho nezkušeností a pracovním vytížením. Ani si nemyslel, že by nahlášení změny bylo nějak důležité.

V hlavním líčení obžalovaný uvedl, že někdy v průběhu října, či listopadu 2009 jej oslovil jeho kamarád Miloš P. s tím, že má možnost obchodovat s naftou. Hledal firmu, která by ten obchod odkoupila. Hovořil o tom, že má možnost dodávat naftu nějakým družstvům, potřeboval hotovost. Proto začal utržené peníze schraňovat ve své pokladně, celkem šlo asi o 22.000.000,- Kč. Postupoval tak proto, že již z dřívější doby měl dohodu s M., že pokud bude odebírat více dřeva, bude mít delší splatnost, M. tuto informaci stavěl do polohy, že to dokáže zařídít. S ohledem na tuto možnost se rozhodl, že utržené peníze skutečně tzv. „otočí“. Tímto způsobem si chtěl vydělat nejenom něco pro sebe, ale také na to, aby mohl zaplatit dodavateli dřeva, tzn. firmě PILOUS. V té době Bohuslav Š. podle vlastního vyjádření prožíval těžké období. Z peněz, které utržil, částku ve výši 500.000,- Kč zaplatil Davidu C. jako splátku dříve poskytnuté půjčky. Zhruba 2.000.000,- Kč prohrál v kasinu. Část peněz použil na úplatek pro M. a 10.000.000,- Kč půjčil do firmy ADONIS MORAVIA na nákup a prodej nafty. Firmě ADONIS MORAVIA peníze půjčil proto, že ji, na základě informací Miloše P. koupil. Věděl, že z půjčky bude částka zhruba 8.700.000,- Kč zaplacená celnímu úřadu v Praze. Zbytek z půjčky padl na vybavení kanceláří a na různé cestovní a další výdaje. Na otázku, kde je zbývajících 7.000.000,- Kč obžalovaný odpověděl, že tyto peníze, mohlo ale jít také o částku ve výši jen 5.000.000,- Kč, od K. fakticky nedostal zaplacenou, když si stěžoval na kvalitu dodaného dřeva. Ve vztahu k reklamovanému dřevu oznámil M., že si ho mají odvézt. Reklamace dřeva by měla procházet účetnictvím firmy BESTOSA. Neví, proč poškozený, respektive subjekt, na který byla postoupena existující pohledávka, nárokují zaplacení částky vyšší než 20.000.000,- Kč, když velká část dřeva byla vrácena.

V tomto hlavním líčení obžalovaný zdůraznil, že není pravdivé tvrzení obžaloby, že utržené peníze si chtěl ponechat od začátku. Ví, že byla dána jeho povinnost peníze firmě PILOUS zaplatit. M. ale hovořil o tom, že dosáhne prodloužení splatnosti, která původně činila dva měsíce. Proto se rozhodl vydělat si tím, že utržené peníze otočí. Pokud jde o investici do firmy ADONIS MORAVIA, těmto záležitostem nerozuměl, vše zařizoval P., který od něj dostal generální plnou moc. P. věřil, vnímal ho jako zdatného obchodníka, pohyboval se v luxusních vozech, hodně lidí o něm vědělo, že má peníze. Na otázku, proč tedy za takového stavu musel P.

fakticky finančně vypomáhat obžalovaný odpověděl, že P. mu říkal, že peníze nemá jen momentálně. P. mu říkal, že návratnost té investice bude aspoň jednou taková, že pokud investuje nějakých 15.000.000,- Kč, nebo 17.000.000,- Kč, mohl by zpátky dostat minimálně 15.000.000,- Kč - 20.000.000,- Kč. Firmu ADONIS MORAVIA koupila firma BESTOSA, došlo k tomu někdy v létě 2010. Později v této firmě došlo k personálním změnám, zjistil, že tato firma, zřejmě v důsledku nějakých P. aktivit, byla přepsána na jiného člověka, došlo ke zfalšování jeho podpisu. V pozdější době se na této firmě „udělalo“ nějakých 70.000.000,- Kč, je to ve vyšetřování. Na otázku, kdo může za to, že firmě PILOUS nebylo zaplacen za dodané dřevo obžalovaný odpověděl, že neví, co má říct. V této výpovědi obžalovaný zdůraznil, že z firmy PILOUS ho nikdy v průběhu doby neurgovali, že by měl provést úhradu nějakých vystavených faktur.

V další části výpovědi obžalovaný upřesnil, že peníze společnosti ADONIS MORAVIA půjčila firma BESTOSA v době, kdy již byla vlastníkem této společnosti. Měl jistotu, že s půjčkou nebudou problémy, protože kdyby se nic nedělo, mohl požádat o navrácení financí, které tam vložil. Půjčené peníze se ale ztratily z toho důvodu, že se mu na jeho firmu dostali, zfalšovali jeho podpisy, nastrčili tam nějakého cizího člověka.

Další výpověď v hlavním líčení pak Bohuslav Š. učinil v hlavním líčení **dne 15.2.2013**. Tehdy upřesnil, že Miloše P. zná asi pět let, stali se z nich kamarádi, bavili se o tom, jak se komu daří. P. pracoval pro nějakou leasingovou společnost v Olomouci. Na základě informací, které mu P. poskytl, později koupil podíl ve společnosti ADONIS MORAVIA. Takový postup souvisel s jejich plány obchodovat s naftou, sehnání firmy podle P. bylo základem. Věděl, že bude muset zaplatit nějaké peníze na depozitní účet celního úřadu, mělo se jednat o částku v řádu milionů korun, neznal ale přesnou výši. Věděl, že peníze z půjčky budou použity na platbu na depozitní účet. P. mu složení peněz na depozitní účet vysvětloval tak, že je to základ pro to, aby se nafta mohla dovážet a dále distribuovat družstvům. Mělo jít o subjekty z Čech, neznal ale jejich názvy. To měli řešit, až by se přišlo na věc. P. měl naftu dovážet z Rakouska. Situaci vnímal tak, že částka složená na depozitivu měla sloužit snad na první splátky. I v tomto hlavním líčení obžalovaný poukázal na skutečnost, že pokud půjčil peníze utržené z prodeje dřeva firmě ADONIS MORAVIA, učinil tak pouze z toho důvodu, že M. mu slíbil prodloužení splatnosti faktur do konce roku 2011. Ubezpečoval ho, že v tomto směru nebude problém. Smlouvu, kterou peníze půjčoval, tvořil právník. Na otázku, proč si nevyžádal nějaké garance na vrácení peněz obžalovaný odpověděl, že tomu nerozumí, věřil právníkovi, který mu řekl, že to tak stačí. O peníze, které půjčil, neměl strach, neboť jej P. ubezpečoval, že obchod vyjde a i kdyby nevyšel, peníze budou stále uloženy na celním úřadu. I v tomto hlavním líčení obžalovaný obdobně, jako v předchozí výpovědi, upřesnil, na co použil peníze, které získal prodejem dřeva. Navíc uvedl, že firma BESTOSA ještě hradila z těchto peněz leasingové splátky za firemní automobil. I v této výpovědi Bohuslav Š. poukázal na skutečnost, že zbytek peněz nepoužil na vlastní potřeby, existující rozdíl mezi částkou, kterou použil a cenou dodaného dřeva lze vysvětlit reklamací špatných dodávek. Ví, že K. jako jeho odběratel mu za vadné dodávky neplatil. Když zboží reklamoval, firma PILOUS, která mu dodávala, si dřevo odvezla.

Jako svědek byl vyslechnut **David C.** V přípravném řízení se tak stalo **dne 6.9.2011**. Svědek uvedl, že někdy v roce 2005 začal sušit dřevo pro společnost PILOUS. Spolupráce vznikla poté, co ho navštívil zástupce uvedené firmy Jan M. Spolupráce se rozvíjela, v pozdější době začal pro firmu PILOUS vyrábět palety a odebíral i dřevní materiál. Ekonomicky tento vztah měl probíhat na základě vzájemných zápočtů a doplacení případných rozdílů. Palety pro něj v té době vyráběla i firma ADAM - DC. V průběhu doby, někdy počátkem roku 2008 došlo ke snížení výkupních cen palet. Dřevo mu ale firma PILOUS dodávala za stejnou cenu, v polovině roku 2008 dokonce došlo ještě ke zvýšení této ceny. Výkupní cena palet zůstala stejná, v pozdější době dokonce ještě klesla. Daný stav v první polovině roku 2009 řešil s Janem M. Ten mu slíbil, že dojde ke snížení ceny dodávaného dřeva, firma PILOUS ale dohodu nedodržela a na jaře 2009 mu tento materiál začala dodávat ještě za vyšší cenu. Navíc firma začala navážet větší množství řeziva, než si objednala. Z vyjádření svědka lze dovodit, že pro firmu PILOUS pracoval jako fyzická osoba, koncem března společnosti PILOUS dlužil částku zhruba šest až sedmi milionů korun, později se dluh vzhledem k uváděným skutečnostem zvýšil až zhruba na 15.000.000,- Kč. Tento stav opět řešil s Janem M., který mu naznačil, že by měl začít podnikat jako právnická osoba. M. mu slíbil, že případnou transformaci by projednal na vedení firmy PILOUS. Sám se v té době, společně s manželkou, začal připravovat na koupi společnosti BESTOSA. Protože měl záznam v rejstříku trestu, bylo dohodnuto, že jednatelkou společnosti BESTOSA se stane manželka. Firmu BESTOSA pak skutečně koupili. M. mu říkal, že s cenou dřeva, které mu je dodáváno, bude muset vydržet do podzimu roku 2009. Ačkoliv jej M. přesvědčoval, že jednání o změně platebních podmínek vede, zjistil, že žádné kroky v tomto směru nekoná. Proto přestal řezivo od firmy PILOUS odebírat. Výrobu ale zastavit nemohl, protože by po něm PILOUS chtěl zaplatit existující dluh, který by nebyl schopen jednorázově uplatit. Zástupci firmy PILOUS, zejména Jan M., na něj tlačili, aby od nich dřevo odebíral i nadále, s tím, že by je např. dále prodával přes společnost BESTOSA. Takový návrh akceptoval, dne 14.7.2009 firmu PILOUS písemně vyrozuměl, že bude nadále podnikat jako právnická osoba pod hlavičkou společnosti BESTOSA. Jako fyzická osoba pak nadále zajišťoval výrobu palet z řeziva, které mu firma PILOUS dodávala do 30.6.2009. Ostatní řezivo, které mu bylo následně naváženo, již bylo odebíráno společností BESTOSA. Nakolik nebyl jednatelem této firmy, vyřizoval záležitosti související s běžným provozem na základě pověření manželky. Řezivo zůstávalo na skladě, neprodal z něj vůbec nic. Bylo dodáváno dřevo jiné kvality, než které podle uzavřených dohod mělo chodit. Protože daný stav pro něj nebyl rentabilní, informoval Jana M., že společnost BESTOSA prodá.

Z výpovědi, kterou David C. před policejním orgánem učinil, je zřejmé, že znal Bohuslava Š., věděl o něm, že pracuje ve stavebnictví, stěžoval si na své slabé výdělků i neutěšené rodinné poměry. Hovořil o možném prodeji stavebního dříví. Z toho důvodu Bohuslavu Š. nabídl, že mu prodá společnost BESTOSA. Vysvětlil mu vše, co s fungováním firmy souviselo. Ještě, než společnost prodal, Š. seznámil s M. Ví, že oba o vzájemné spolupráci jednali v areálu, kde firma působí. Tohoto jejich jednání se ale nezúčastnil. Se Š. se pak dohodl na prodeji firmy za částku 200.000,- Kč, což byla cena obchodní podílů. Po podpisu příslušných smluv na Š. převedl veškerý materiál, účetnictví i další věci. Pokud změny týkající se převodu ve firmě BESTOSA byly v obchodním rejstříku vyznačeny až v březnu 2010, svědek upozornil na skutečnost, že již při prodeji firmy dne 31.8.2009, byl sepsán návrh na změnu jednatele a Š. měl zajistit doručení návrhu na obchodní rejstřík. David C. dodal, že v průběhu září 2009 se mu podařilo dodat

společnosti ADAM - DC poslední řezivo, které jako fyzická osoba získal od společnosti PILOUS. Zástupce firmy ADAM - DC mu sdělil, že materiál pro výrobu bude zajišťovat sám. O tom vyrozuměl Jana M., kterému řekl, že už žádné řezivo od něj odebírat nebude. Následně zjistil, že společnost ADAM - DC dřevo brala od společnosti BESTOSA, u dohody, která to umožnila, ale nebyl. Předpokládá, že M. o dohodě firem ADAM - DC a BESTOSA věděl. Sám se od září 2009 již staral pouze o to, aby společnosti PILOUS dodal vyrobené palety. Po ukončení spolupráce s firmou PILOUS mu zůstaly neuhrzeny ze strany společnosti PILOUS tři faktury za únor 2010, které zažaloval v civilním řízení. Všiml si, že řezivo, které bylo dodáváno společnosti BESTOSA, bylo ze skladu firmy postupně odebíráno, o podrobnosti se ale nezajímal. V době od začátku září 2009 do února 2010 se nepodílel na objednávkách firmy BESTOSA a tento materiál ani nepřebíral.

Z dalších částí výpovědi Davida C. lze dovodit, že v době, kdy jako fyzická osoba odebíral dřevní hmotu od společnosti PILOUS, byla uváděna fakturovaná splatnost dva měsíce. Existovala ale dohoda s Janem M., že splatnost bude reálně půl roku. Obdobná splatnost měla přejít i na společnost BESTOSA. O této dohodě se bavil i se Š., a to za přítomnosti Jana M. Později mu Š. naznačoval, že se s M. dohodl na ještě lepším termínu splatnosti faktur. Jana M. bral jako kamaráda, v průběhu spolupráce se sblížili. Osobně Janu M. zaslal v roce 2008 na jim uvedený účet částku 100.000,- Kč, ty peníze byly za to, že měl dojednat lepší výkupní ceny a větší objem odebíraných výrobků. Je pravdou, že v takových souvislostech M. odeslal na účet i další peníze, nějaké mu dal i hotově, již přesně neví, o jaké částky se jednalo. Š. zaplatil za obchodní podíly v hotovosti, peníze předal po podpisu smluv Š. v několika případech, v první polovině roku 2009, půjčil různé finanční částky, celkem šlo asi o 500.000,- Kč, Š. mu půjčku později vrátil.

Obdobně David C. vypovídal i v hlavním líčení, které bylo provedeno **dne 9.5.2012**. I v hlavním líčení svědek zopakoval, že v souvislosti s vyjednáváním lepších obchodních podmínek Janu M. v několika případech předal všimné. Upřesnil, že vedle částky, kterou poslal na účet, mu hotově předal zhruba třista až čtyřistatisíc korun, nemá na to žádný doklad. Když začala být činná policie v této trestní věci, s Bohuslavem Š. se několikrát potkali, on mu říkal něco v tom duchu, že „nějaké peníze šly“. Raději se na podrobnosti ani neptal, ale ví, že takové praktiky M. uplatňoval nejenom u nich, ale i u ostatních subdodavatelů. Osobně by se za této situace nedivil, že M. bral peníze i od Š. Jen v hrubých rysech byl Š. v pozdější době informován i o nějakém jeho záměru obchodovat s naftou, věděl, že došlo k nějakému problému, podrobnosti ale vědět nechtěl. O tom, že Š., respektive společnost BESTOSA zůstali být dlužní společnosti PILOUS se dozvěděl prakticky až na policii. Nikdy se nesetkal s tím, že by Š. měl v nějaké firmě působit jako tzv. bílý kůň. Obchody s naftou, o kterých se mu Š. zmínil, měl zabezpečovat Miloš P. Svědek v hlavním líčení zdůraznil, že za dřevo, které zůstalo na skladě v době, kdy s manželkou prodali podíly ve firmě BESTOSA jim Š. neměl platit, měl ale povinnost se vypořádat s firmou PILOUS. O takové dohodě věděl Jan M. M. věděl o převodu obchodního podílu.

Jako svědek byl vyslechnut **Ladislav C.**, který je otcem Davida C. Policejní orgán úkon provedl **dne 8.11.2011**. Svědek uvedl, že v letech 2005 až 2009 pracoval v areálu v Moravičanech pro svého syna. Působil na sušičce řeziva. Ví, že syn v areálu zajišťoval pro společnost PILOUS sušení dřeva a v určitém období též výrobu palet. Příslušná jednání šla ale mimo něj. Z vyjádření svědka vyplývá, že v určitém období byl zaměstnán i ve firmě ADAM DC. I v této době dostával pokyny k obsluze sušičky od svého syna. Na otázku policejního orgánu, zda v té době disponoval razítkem společnosti BESTOSA svědek reagoval, že si nepamatuje, myslí si, že o existenci takové firmy se dozvěděl až v pozdější době. Z fotbalu zná Bohuslava Š., kterého v minulosti dokonce i trénoval. O tom, že Š. byl nějak zapojen do společnosti BESTOSA, respektive že by nějak působil v areálu v Moravičanech se dozvěděl až v době, kdy syn podával vysvětlení na policii, což bylo někdy počátkem roku 2011. Z vyjádření svědka vyplývá, že registroval skutečnost, že do areálu v Moravičanech dodává dříví společnost PILOUS, nevěděl ale, že odběratelem je firma BESTOSA. V té souvislosti opakoval, že takovou firmu v reálné době vůbec neznal. Se zástupci firmy PILOUS někdy prostřednictvím dispečerky komunikoval, neměl pocit, že by v dodávkách dřeva byl nějaký problém. Se Š. se o projednávaných věcech nikdy nebavil.

Z vyjádření Ladislava C. je zřejmé, že jako zástupce firmy PILOUS zná Jana M. Ten se synem domlouval některé podnikatelské aktivity, vídával ho v areálu. Svědkovi byly policejním orgánem předloženy dodací listy a další materiály související s dodávkami řeziva do areálu v Moravičanech od 1.7 do konce září 2009. Svědek uvedl, že měl po celou tuto dobu k dispozici razítko svého syna jako fyzické osoby. V té době mohl přejímat zhruba devadesát procent dodávek. Svědek připustil, že na některých dokladech, které mu byly předloženy, se nachází otisk razítka společnosti BESTOSA s jeho paraťou. Neví ale, kde se tam takové razítko vzalo, je možné, že někdo vyměnil tímto firemním razítkem razítko jeho syna a oni ho automaticky používali dál. Se svým spolupracovníkem nemuseli kontrolovat, jaké razítko se na dokladech otisklo. Nepamatuje si přitom, že by mu razítko firmy BESTOSA někdo předal s tím, že ho má nově používat.

V hlavním líčení byl Ladislav C. vyslechnut **dne 10.5.2012**. Tehdy vypovídal obdobně, jako v přípravném řízení. Prakticky nic jiného nedodal.

Jako svědek byl vyslechnut **Jan M.** Policejní orgán úkon provedl **dne 18.10.2011**. Svědek uvedl, že zná Davida C. jako klienta firmy PILOUS, kde v rozhodné době působil. Spolupráce s ním měla v průběhu doby různé polohy, např. pro ně provozoval konsignační sklad, dodával jim palety, apod. Spolupráci s C. domlouval osobně, měl to v popisu práce. Na počátku výroby palet si C. dříví zajišťoval od různých dodavatelů, později se jeho výlučným dodavatelem stala firma PILOUS, pro kterou pracoval. Spolupráce v době od zahájení výroby v roce 2007 do února 2010 probíhala bez problémů. C. v jeho areálu navštěvoval i několikrát do měsíce. Vztahy mezi C. a firmou PILOUS nebyly upraveny smluvně, vše se realizovalo prostřednictvím písemných objednávek. Když byly dodávky realizovány, prováděla se fakturace. Ekonomické vztahy mezi jejich firmami, jako dodavatelem a odběratelem a obráceně se řešily formou vzájemných zápočtů a navazujícího finančního vyrovnání. Do těchto vztahů osobně vstupoval jen okrajově, do značné míry to souviselo s tím, že o věci neměl přesný přehled. Ví, že C. někdy v

únoru 2010 zastavil dodávky jejich firmě. Snažil se to s ním řešit, C. mu jen oznámil, že ukončil výrobu pro firmu PILOUS a blíže to s ním neprobíral.

Pokud jde o firmu BESTOSA, Jan M. vypověděl, že někdy počátkem roku 2009 jej David C. informoval, že by měl zájem změnit formu podnikání s jejich firmou, chtěl s nimi spolupracovat v rámci obchodní společnosti. Sondoval, zda by tato změna přinesla nějaké problémy. Dříve totiž C. působil jen jako fyzická osoba. Osobně tento poznatek nesdělil vedení firmy PILOUS, snad se pouze ekonom R. zeptal, zda by s takovou formou součinnosti mohl být problém. Věc dále neřešil proto, že C. se mu již v tomto směru neozval. Bral tedy tu věc tak, že C. i nadále působí jako OSVČ. O tom, že zhruba od poloviny roku 2009 firma PILOUS řezivo nedodávala Davidu C., ale společnosti BESTOSA, se dozvěděl až někdy v únoru 2010, po zastavení výroby. Není mu známo, kdo na jejich firmě převzal dopis z července 2009, kde je David C. vyrozumíván o změně subjektu, na který má být fakturován. O tom, že jednatelem firmy BESTOSA je Bohuslav Š. se dozvěděl až na jaře 2010, kdy se tato informace objevila v obchodním rejstříku. Předtím si myslel, že jednatelem firmy BESTOSA je manželka Davida C., neboť takový údaj byl přiložen k označenému dopisu, který jim na firmu přišel.

Svědék již v přípravném řízení zdůraznil, že ve firmě PILOUS nepůsobil na pozici, ve které by mohl ovlivňovat lhůtu splatnosti vystavovaných faktur. Běžně firma PILOUS stanovovala splatnost lhůtou šedesát dnů, ví, že neexistuje žádná faktura kde by splatnost byla prodloužena o rok, či dokonce více. C. ani nikdo jiný s ním v průběhu let 2008 až 2010 nikdy nejednal o prodloužení splatnosti faktur za dodané řezivo. Nikdo s ním nejednal o nějaké reklamaci dodávaného dříví. Od C. nikdy nepřevzal nějakou hotovost. Je skutečností, že asi v listopadu 2008 mu na účet, respektive přesněji účet jeho družky, přišla platba ve výši 100.000,- Kč, jako sponzorský dar pro jezdecký klub HARMONY, kde družka působí.

Obdobně svědek vypovídal také v hlavním líčení **dne 10.5.2012**. V hlavním líčení odmítl, že by někomu ve firmě PILOUS prezentoval uvažovanou transformaci Davida C. na právnickou osobu jako hotovou záležitost. I v hlavním líčení svědek zopakoval, že Š. osobně nezná, dokonce dodal, že v hlavním líčení jej vidí poprvé v životě. I v hlavním líčení odmítl, že by C., respektive Š. sliboval prodloužení lhůty splatnosti vystavených faktur, termín byl od počátku daný, nebylo co řešit. V souvislosti s údajem, že David C. poskytl sponzorský dar jezdeckému klubu, ve kterém působila jeho přítelkyně, svědek odmítl úvahy, že by se jednalo o úplatek. V minulosti nikdy nedošlo k tomu, že by C. po něm chtěl nějakou protislužbu. Z výpovědi svědka lze dovodit, že pokud David C. tvrdí, že po něm požadoval poskytnutí úplatku v souvislosti s tím, že zajistí větší prodlevu při hrazení vystavených faktur, není to pravda. Prodloužení splatnosti, ale obecně jakákoli obdobná změna v tomto vztahu, nebyla v jeho kompetenci. Pokud rovněž Bohuslav Š. tvrdí, že po něm požadoval nějaký úplatek a dokonce argumentuje tak, že mu peníze jako úplatek předal, nejde o tvrzení pravdivé. Nemohlo k tomu dojít již z toho důvodu, že se Š. nikdy osobně nejednal, nemluvil s ním osobně, ani telefonicky. Nevidí důvod, proč by mu Š. měl dávat nějaký úplatek.

Z výpovědi Jana M. je zřejmé, že své pracovní působení ve firmě PILOUS již ukončil, konec svého angažmá dával do spojitosti s projednávaným případem. Myslí si, že odpovědným za vznik dluhu v konkrétním případě je ve firmě PILOUS finanční oddělení. To totiž mělo hlídat správný tok peněz. Osobně se měl starat jen o to, aby fungovala výroba u C. a dalších subdodavatelů, aby dodávali zboží v termínu a v řádné kvalitě, platby a zápočty šly mimo něj. Závěrem své výpovědi svědek konstatoval, že jsou na něj vedeny exekuce v řádu milionů korun, souvisí to s dluhy z jeho dřívějšího podnikání.

Obžalovaný v reakci na výpověď svědka zopakoval své zásadní argumenty ohledně jejich vzájemného vztahu. V navazujícím vyjádření svědek Jan M. opět odmítl, že by k popisované události kdykoli došlo. Zdůraznil, že Š. nikdy neřekl, že si může peníze pro společnost PILOUS nechat, respektive, že je může zaplatit později, k tomu nemohlo dojít už z toho důvodu, že poprvé jej viděl až v hlavním líčení.

Jako svědkyně byla vyslechnuta **Renáta N.** V přípravném řízení se tak stalo **dne 18.10.2011**, v hlavním líčení pak svědkyně vypovídala **dne 10.5.2012**. Jde o přítelkyni, respektive družku Jana M. Svědkyně v obou případech vypovídala obdobným způsobem. Z údajů, které uvedla, lze dovodit, že v kritické době pracovala ve firmě PILOUS, zná Davida C. O společnosti BESTOSA se dozvěděla až následně, na jaře 2010. Předtím o tomto subjektu nic neslyšela. Jméno Bohuslav Š. zaregistrovala až když byla vyslýchána policií. Svědkyně připustila, že David C. poskytl jezdeckému klubu, kde působí, sponzorský dar. Peníze přišly na její osobní účet, který pro účely jezdeckého klubu používá. C. nabízela podepsání sponzorské smlouvy, on to odmítl. Pokud někdo tvrdí, že nešlo o sponzorský dar, ale o úplatek pro přítele, je to nesmysl. Iniciativa k darování peněz vzešla od C. Za celou dobu, co v klubu působí, registruje asi tři sponzorské dary. Není běžné, aby brali sponzorský dar bez podpisu příslušné smlouvy. Ty další sponzorské dary byly ve výši deset a dvacet tisíc korun.

Jako svědek byl vyslechnut **Jiří M.** V přípravném řízení se tak stalo **dne 18.10.2011**. Svědek uvedl, že v minulosti pracoval pro společnost PILOUS. Jedním z klientů, které měl na starosti byl i David C. Ví, že C. od nich odebíral dřevo, dodával jim palety a paletové přířezy. C. navštěvoval v Moravičanech, v areálu, kde působil. Bývalo to i několikrát do měsíce. Spolupráce s C. probíhala bez větších problémů až do února 2010, kdy byli informováni, že nedošlo k naložení tří kamionů pro jejich zákazníky. Situaci s C. začali řešit, dozvěděli se, že zastavil výrobu a že pro ně již nebude pracovat. Blíže to nerozebíral.

Z výpovědi svědka je zřejmé, že registruje společnost BESTOSA, a to někdy od února 2010, tedy od doby, kdy jim C. zastavil výrobu. Vnímá, že BESTOSA měla být v C. majetku. Někdy v té době na jejich firmě viděl dopis Davida C. ze dne 14.7.2009, kde C. o společnosti BESTOSA hovoří. Bohuslava Š. vůbec nezná, nikdy s ním nejednal. Jeho jméno zaslechl až na jaře roku 2010, kdy se řešily problémy s C. Tehdy na firmě zjistili, že BESTOSA byla převedena právě na Š. Svědek dodal, že mu není známo nic o tom, že by společnost BESTOSA reklamovala nějaké zboží v ceně zhruba 6.000.000,- Kč, které jí dodali. Taková reklamace ani technicky není možná, uvedená cena objemově odpovídá zhruba čtyřiceti kamionům, to množství

by se do areálu, kde firma působila, ani nevlezlo. C. s ním nikdy osobně o společnosti BESTOSA nemluvil, pokud ano, pamatoval by si na to. On osobně v té době nebyl na pozici, že by mohl rozhodovat o splatnosti faktur vystavovaných jeho zaměstnavatelem. Je toho názoru, že lhůtu splatnosti mohl prodlužovat pouze jejich ekonom.

V hlavním líčení Jiří M. vypovídal **dne 10.5.2012**. Situaci popsal obdobně, jako před policejním orgánem. Dodal, že se nikdy nesetkal s poznatkem, že by někdo z firmy PILOUS bral úplatky od klientů. To se týká i jeho bratra Jana. Ví, že bratr tehdy měl na starosti oddělení externích dodavatelů, mezi ně patřil i David C., neví, zda mezi tyto dodavatele patřila i firma BESTOSA.

Jako svědkyně byla vyslechnuta **Jana M.**, v přípravném řízení se tak stalo **dne 10.11.2011**. Svědkyně uvedla, že ve firmě PILOUS pracuje jako fakturantka, nadřízeným je finanční ředitel Ing. Ř. Skutečnost, komu bude fakturovat, vyplývala z podkladů, které dostala od jejich nákupního oddělení. Sama nerozhodovala o tom, komu fakturace bude provedena. Z výpovědi svědkyně je zřejmé, že jako odběratele jejich firmy registruje Davida C. jako fyzickou osobu a společnost BESTOSA. Pokud jde o C., doklady jí byly předkládány s tím, že na něj má fakturovat jako na fyzickou osobu. Sama nemá přehled, v jakém množství určitý subjekt od nich zboží odebírá. Někdy v červenci 2009 jí Ing. Ř. předal kopii dopisu od Davida C., kde bylo konstatováno, že dále bude podnikat pod hlavičkou společnosti BESTOSA. K dopisu byl přiložen i výpis z obchodního rejstříku, ze kterého tato skutečnost vyplývala. Ing. Ř. jí informoval, že fakturaci v dalším období nebude provádět na Davida C. jako fyzickou osobu, ale na firmu BESTOSA. Tento příkaz splnila. Nepamatuje si, kdy na firmu BESTOSA provedla první fakturaci.

Fakturace na společnost BESTOSA probíhala bez nějakých problémů, a to až do února 2010. Tehdy se od spolupracovníků dozvěděla, že C. pro ně přestal vyrábět. V té době už jí nebyly předkládány žádné doklady na realizaci fakturace na společnost BESTOSA. Nic dalšího v této věci s ní nikdo neřešil. Svědkyně uvedla, že jméno Bohuslav Š. poprvé zaregistrovala až v průběhu tohoto výslechu. Vůbec neví, že by Š. měl být od jisté doby jednatelem firmy BESTOSA. V reálné době se k ní nedostala žádná informace, která by takovou skutečnost osvědčovala. Ví, že ve firmě PILOUS pracuje i její syn Jan, nemyslí si, že by se nějak blíže znal s Davidem C. Neví nic o tom, že by C. tomuto synovi posílal nějaké peníze. Syn se s ní pracovní nestýkal. Faktury, které vystavovala, mají splatnost automaticky šedesát dnů. Pokud někdo z obchodníků nebo vedení firmy splatnost upravil, takovou informaci jí sdělil a ona splatnost změnila. Vzpomíná si, že maximální lhůta splatnosti jejich faktur se pohybovala kolem devadesáti dní. V již vydaných fakturách se splatnost nikdy neopravovala.

V hlavním líčení byla Jana M. vyslechnuta **dne 11.5.2012**, kdy vypovídala obdobně, jako v přípravném řízení. I zde zopakovala, že informaci, že se má fakturovat na firmu BESTOSA se dozvěděla od svého nadřízeného. Neví, jestli její synové měli něco společného s firmou BESTOSA, na to téma se nikdy nebavili. Registruje, že syn Jan ve firmě PILOUS skončil, ví, že jeden z vlastníků s ním nechtěl dále spolupracovat. Bližší podrobnosti se synem nerozebírala.

Neví, jak BESTOSA firmě PILOUS platila, neboť ona jen vystavovala faktury. V okamžiku, kdy začala fakturace na firmu BESTOSA, skončila fakturace na C. jako fyzickou osobu.

Jako svědek byl vyslechnut **Zbyněk F.** Policejní orgán provedl úkon **18.10.2011**. Svědek uvedl, že v době od měsíce června 2009 byl ve společnosti PILOUS zaměstnán na kontrole kvality. Pokud jde o odběratele Davida C., objevily se nějaké problémy s kvalitou, které řešil. Na řešení těchto problémů se podílel i Jan M. Areál firmy, kde C. působil, navštívil jen asi ve dvou případech, s C. osobně v zásadě nejednal. V době, kdy areál navštívil, neměl ani tušení, že mohou být nějaké problémy s nezaplacenými dodávkami dřeva. O tom, že jsou nějaké problémy, se dozvěděl až prakticky začátkem února, kdy C. bez varování zastavil výrobu a nepřevzal dodané řezivo. Když se ptal Jana M., co se děje, ani on nic konkrétního nevěděl. V pozdější době s C. vedl zejména telefonická jednání až do dubna 2010. Tato jednání vedla k převzetí nějakých výrobků a řeziva z konsatrignačního skladu. O tom byl sepsán inventurní záznam. Ani při přebírání těchto věcí C. blíže neupřesnil, co jej vedlo k ukončení spolupráce. Z diskuzí, které se vedly, jen pochopil, že C. měl nějaké neshody s M., týkaly se zejména výkupních cen. M. údajně nedodržoval ani dohodnutý navýšený počet palet, které měly být dodávány.

Z výpovědi, kterou Zbyněk F. učinil, lze dovodit, že nezná Bohuslava Š., registruje společnost BESTOSA. O té se dozvěděl až koncem února 2010. Nic bližšího o tom ale neví. Když se v té době díval do obchodního rejstříku, byl zde C. veden jako společník, jeho manželka jako jednatel. Proto se domníval, že jde o jejich firmu. Po celou dobu, kdy registroval spolupráci s C., žil v představě, že partnerem jejich firmy je fyzická osoba. Nikdy se nesetkal s něčím jiným. Neví, zda na výrobě Davida C. nějak participovala firma ADAM - DC.

Obdobně se svědek k projednávané události vyjádřil v hlavním líčení **dne 10.5.2012**. I zde potvrdil, že jméno Š. mu nic neříká, s takovým jménem byl seznámen až v průběhu vyšetřování. Za celou dobu, co pamatuje, vše bylo řešeno s Davidem C. jako majitelem firmy, případně s jeho mistry. Převod C. na právnickou osobu a převod majetkového podílu této firmy na Bohuslava Š. mu nic neříká. Ví, že byl přítomen na schůzce, kde se řešilo, že C. nezaplatil společnosti PILOUS materiál asi za šestnáct až dvacet milionů korun. Neví, proč firma PILOUS od jisté doby vystavovala faktury na společnost BESTOSA, to nebylo v jeho kompetenci. Na schůzce, kde se s C. řešil existující dluh, se o firmě BESTOSA vůbec nemluvilo. Svědek dále v hlavním líčení dne 10.5.2012 uvedl, že byl přítomen nějakému zajištění a vrácení dřeva firmě PILOUS. Byl u toho David C. S firmou BESTOSA ohledně žádné reklamace nejednal. Zdůraznil, že v té době ani o žádné takové firmě, respektive Bohuslavu Š., nevěděl.

Jako svědek byl vyslechnut **Ing. Milan Ř.** V přípravném řízení se tak stalo **dne 19.10.2011**. Svědek uvedl, že ve firmě PILOUS působí na pozici ekonoma. Po nástupu do funkce společně s Janem M., který měl na starosti externí dodavatele, navštívil i areál, kde působil David C. Tento areál pak navštívil ještě jednou i v pozdější době. Vedle těchto návštěv pak s C. komunikoval i telefonicky. Faktem je, že většinově šla spolupráce s C. přes Jana M. Svědek uvedl, že vyrovnání vzájemných plateb mezi Davidem C. jako fyzickou osobou a jejich firmou probíhalo tak, že oni C. fakturovali dodávané řezivo, C. pak hotové výrobky. Docházelo ke

vzájemným zápočtům. Fakturace C. byla s ohledem na zhodnocení řeziva vyšší. Jan M. jejich oddělení sdělil, že má s C. dohodu, že jejich firma bude C. hradit každý měsíc jím fakturovanou částku. V pozdější době do vztahu mezi C. a jejich firmou vstoupila faktoringová společnost HYNŠT, které hradili faktury Davida C. Spárování vystavovaných faktur bylo v plné odpovědnosti Jana M. Fakturace a vzájemné zápočty od druhé poloviny roku 2009, kdy do vztahu vstoupila společnost BESTOSA probíhalo stejným způsobem. Svědek konstatoval, že Janem M. byl osloven s tím, že by C. s nimi chtěl obchodovat jako právnická osoba. M. řekl, že pokud si to dohodnou s vedením firmy, jím řízené oddělení s tím, problémy mít nebude. Proto, když na jejich oddělení dostali podklady na fakturaci řeziva na společnost BESTOSA místo Davida C., bez dalšího tyto faktury začali vystavovat na tuto společnost. Předpokládali, že daný stav byl vedením společnosti PILOUS schválen. V průběhu výslechu byl svědkovi předložen dopis Davida C. ze dne 14.7.2009, kde oznamuje změnu formy podnikání. Ing. Milan Ř. v té souvislosti uvedl, že uváděné údaje zapadají do informací, které mu řekl Jan M., nicméně existenci takového dopisu v reálné době neregistroval. Ví, že paní M. do interního systému jejich firmy přiřadila ke společnosti BESTOSA stejný interní kód, jaký používal David C. jako fyzická osoba. I z tohoto důvodu tedy fakturace za dodávané řezivo plynule navazovala z Davida C. na společnost BESTOSA.

Dále svědek vypověděl, že koncem každého roku jejich oddělení provádí vyhodnocení konečného salda s jejich dodavateli. Zjistili, že u Davida C. mají zápornou hodnotu ve výši necelých 6.000.000,- Kč. Jan M. mu řekl, že C. má řezivo na skladě a výrobky zhruba ve výši uvedeného salda. Tím to pro něj bylo v pořádku. Obdobná kontrola měla být provedena na konci roku 2009, ale žádné informace až do února roku 2010, kdy C. zastavil výrobu, neměl k dispozici. Pro vlastní potřebu si dělával salda s dodavateli kvartálně, když dělal saldo k 1.10.2009, zjistil, že stav mezi Davidem C. a jejich firmou je v jejich neprospěch vyšší, než 10.000.000,- Kč. Až do února 2010 běželo obchodování s C. bez problémů. O skutečnosti, že C. jednostranně ukončil výrobu, se dozvěděl až od svých kolegů v zaměstnání. Osobně se neúčastnil žádného následujícího jednání s C. Jeho úkolem bylo pouze připravit vyrovnání s Davidem C. a firmou BESTOSA. Při spárování vzájemných závazků a pohledávek mezi Davidem C. a jejich firmou zjistil, že po jejich vzájemném zápočtu vychází téměř nulové saldo. Veškeré pohledávky zůstaly pouze za společností BESTOSA. Přitom jejich firma této společnosti od 15.7.2009 do 22.1.2010 dodala řezivo v ceně 19.951.686,64 Kč. Ví, že nějaké řezivo bylo firmě BESTOSA dodáno i v průběhu února 2010. V rámci řešení existujícího stavu jejich firma prodala existující pohledávku společnosti JAKOB FORWARDING. Z vyjádření svědka lze dovodit, že v zásadě neregistruje, že by nějaké věci pro jejich firmu vyráběla společnost ADAM - DC. Nezná Bohuslava Š., s takovým člověkem nikdy nemluvil. Jako jednatel společnosti BESTOSA se v obchodním rejstříku objevil až na jaře 2010. Jan M. musel vědět, že od poloviny roku 2009 je prováděna fakturace dodaného řeziva na společnost BESTOSA. Svědek v rámci své výpovědi výslovně prohlásil, že neví o tom, že by se společností BESTOSA nebo Davidem C. byla dohodnuta jiná lhůta splatnosti, než je uvedena na vystavených fakturách. U nich na oddělení se ani nenachází žádný materiál, který by takovou lhůtu prodlužoval. Za nesmysl označil skutečnost, že by byla s nějakým jejich partnerem dohodnuta roční splatnost vystavených faktur. Není mu nic známo o tom, že by společnost BESTOSA reklamovala dodávku jejich dříví v hodnotě několika milionů korun.

Obdobně se Ing. Milan Ř. vyjádřil také v hlavním líčení, které bylo provedeno **dne 10.5.2012**. V hlavním líčení svědek mimo jiného konstatoval, že právně rozlišuje subjekty David C. jako fyzická osoba a společnost BESTOSA. Personálně je ale ztotožňuje. BESTOSA totiž, jak to vnímal, byla nástupcem Davida C. jako fyzické osoby. To, že tomu tak je, se dozvěděl z nějakého dokumentu, který mu přinesl Jan M. Ten s ním i tuto transformaci dříve projednával. On sám ale z titulu funkce, kterou ve firmě PILOUS zastával, nebyl schopen tuto skutečnost posvětit. Z vyjádření svědka lze dovodit, že bylo spíše povinností Jana M., aby předmětnou transformaci dojednal s vedením firmy PILOUS. Neví, zda M. s vedením firmy v tomto duchu jednal, spíše asi ne. Svědek ani v hlavním líčení nebyl schopen blíže popsat okolnosti, za kterých dodávky začaly být fakturovány na firmu BESTOSA. M. nikdy nebyl informován, že neplatí rovnice C. = BESTOSA. Nadále kalkulovali s tím, že úhrada bude prováděna formou zápočtů. Je to běžná praxe i velkých dřevařských firem. Pokud by bylo známo, že platí jiná rovnice, ve které BESTOSA = Š., okamžitě by to řešili, pravděpodobně rozhodnutím o zastavení dodávek, vyrovnaním vzájemných vztahů, podpisem uznání dluhu nebo něčím podobným. V hlavním líčení svědek dodal, že delší splatnost faktur mohl odsouhlasit jen jednatel firmy PILOUS. Jan M. nebyl v takové pozici, aby splatnost sám mohl posunovat. Navíc je třeba si uvědomit, že na již vystavených fakturách se nedá nic změnit. Změna splatnosti faktur by se tedy řešila nějakou dohodou, byl by vytvořen seznam faktur, kterých se to týká. Taková dohoda o prodloužení lhůty splatnosti by se pak promítla až do nových faktur. Osobně nikdy neslyšel, že by Jan M. bral od dodavatelů, respektive odběratelů úplatky. Výsledky vyšetřování tomu ale nasvědčují.

Jako svědek byl vyslechnut **Ing. Daniel K.** V přípravném řízení se tak stalo **dne 19.10.2011**. Z výpovědi svědka je zřejmé, že v kritické době ve firmě PILOUS pracoval na úseku nákupu řeziva. Od 1.10.2009 je pak ředitelem společnosti. Svědek popsal, jakým způsobem v jejich firmě byly technicky realizovány obchodní vztahy s dodavateli a odběrateli. Svědek uvedl, že v té době byl několikrát v areálu, kde působil David C. Ví, že C. tehdy fungoval jako fyzická osoba. V souvislosti s objednávkami s ním často komunikoval telefonicky. O tom, že existuje nějaký problém se dozvěděl až na poradě vedení někdy v únoru 2010. Tehdy jej Jan M. informoval, že u C. nedošlo k naložení kamionu výrobky pro jejich odběratele a že objekt, kde C. působí, je uzamčen. C. se zástupci jejich firmy v zásadě nechtěl komunikovat. Situaci musel řešit z pozice své funkce. Ekonom zjistil, že C. jim po celou dobu fakturoval vyráběné palety, ale jejich firma mu dřevo dodávala jen do poloviny roku 2009. Pak byly dodávky prováděny na firmu BESTOSA. Když se ptal paní M. na příčinu takové stavu, dozvěděl se, že existuje nějaký dopis, který snad hovoří o změně v osobě odběratele. Ekonom Ing. Ř. jí ten dopis měl předat a souhlasit s fakturací na tuto firmu. Situaci rozebíral i s Janem M., který mu řekl, že předmětný dopis neviděl. Později s Ř. z účetnictví zjistili, že vztah vzájemných závazků a pohledávek jejich firmy s Davidem C. je v podstatě nulový, za společností BESTOSA ale vázla pohledávka ve výši zhruba 22.000.000,- Kč. I z vyjádření Ing. Daniela K. vyplývá, že to byl Jan M., kdo měl sledovat vzájemné dodávky řeziva na straně jedné a palet na straně druhé. Až v další době zjistili, že společnosti BESTOSA bylo dřevo jejich firmou dodáváno zhruba ve dvojnásobném množství, než v době, kdy bylo dodáváno Davidu C. Svědek připustil, že v průběhu spolupráce s Davidem C. docházelo k reklamám dodávek, ty se ale pohybovaly maximálně v řádu desítek tisíc korun. Určitě nedošlo k situaci, že by nějaký subjekt reklamoval zboží v řádu milionů korun. To platí i o firmě BESTOSA. Svědek zdůraznil, že nezná Bohuslava Š., nikdy s ním nejednal, to jméno se

místo manželů C. v obchodním rejstříku objevilo až na jaře roku 2010. Nezná společnost ADAM - DC.

Rovněž tento svědek vypovídal shodně v hlavním líčení **dne 10.5.2011**. I v hlavním líčení svědek konstatoval, že o existenci firmy BESTOSA se dozvěděl až později, než v reálné době. Nedokázal odpovědět na otázku, jak je možné, že nevěděl o tom, že jim řízená firma provádí fakturaci na tuto firmu. Zřejmě došlo k nějakému informačnímu vákuu. Svědek v hlavním líčení uvedl, že Jan M. určitě nemohl hýbat se splatností vystavených faktur. Ceny a platební podmínky byly jednotné a dané předem. Osobně se nikdy nesetkal s tím, že by si obchodní partneři stěžovali na to, že M. po nich požaduje úplatek.

Jako svědek byl vyslechnut **Ing. Jaroslav K.** Policejní orgán jej vyslechnul **dne 19.10.2011**. Svědek uvedl, že ve společnosti PILOUS působí od roku 2006 jako ředitel logistiky. Popsal v obecné poloze mechanismus, kterým se řídí objednávky od jejich odběratelů, zajišťování jejich vyřízení a související záležitosti. Registruje jako obchodního, respektive výrobního partnera Davida C. Spolupráce s ním bez zásadnějších problémů probíhala do února 2010, kdy došlo k zastavení výroby. Osobně pak tuto záležitost přímo neřešil. Informace má víceméně z doslechu. S řezivem, případně dalším materiálem, který byl jejich firmou dodáván Davidu C. nepřišel do styku, to platí i o fakturaci. Bohuslava Š. nezná, nikdy ho neviděl. Existenci společnosti BESTOSA zaregistroval někdy v průběhu roku 2009 ve firemních podkladech, ví, že šlo o jejich odběratele, dostalo se mu vysvětlení, že jde o firmu Davida C., který přecházel v podnikání jako fyzická osoba na osobu právnickou. Blíže problém neřešil. Z informací, které mu poskytl Ing. Ř. ví, že jejich firma Davida C. a firmu BESTOSA vedli jako jeden celek. Pokud jde o již dříve konkretizovaný dopis Davida C. ze dne 14.7.2009, svědek uvedl, že ho nikdy neviděl. S Janem M. ve druhé polovině roku 2009, ani na počátku roku 2009 nemluvil o firmě BESTOSA.

V hlavním líčení svědek vypovídal **dne 10.5.2012**, a to obdobně, jako v přípravném řízení. Dodal, že v reálné době nevěděl, že dochází k majetkovým převodům ve firmě BESTOSA, to zjistil až po ukončení výroby s Davidem C. Svědek dodal, že býval i v osobním kontaktu s Davidem C., který se s ním nikdy nebavil o tom, že má úmysl majetkově se podílet na firmě BESTOSA. Pokud s C. jednal, vždy to bylo jako s fyzickou osobou, nikoli jako se zástupci nějaké společnosti. V reálné době věděl, že BESTOSA je jejich obchodní partner, neměl ale povědomí o tom, že by existovala nějaká vazba mezi touto firmou a Davidem C. Poté, co byla zjištěna existence dluhu z obchodů s firmou BESTOSA již s C. nejednal. Ví, že v daných souvislostech byl vrácen nějaký nezpracovaný materiál, řádově mohlo jít asi o tři kamiony, bližší podrobnosti o tom ale neví. Ví, že v jejich firmě pracoval Jan M., zprostředkovaně, zevnitř vedení jejich společnosti má nějaké informace, že pravděpodobně bral nějaké úplatky. C. mu neříkal, že by M. dával nějaké úplatky. S M. se bavil o tom, proč za BESTOSOU zůstal tak veliký dluh, nevysvětlil mu to, tvrdil, že o něčem takovém neměl ponětí. Vysvětloval to tím, že nesledoval saldo konto vůči společností. M. ve firmě skončil proto, že ztratil důvěru jednatele.

Jako svědek byl vyslechnut **Jiří K.**, v přípravném řízení se tak stalo **dne 18.10.2011**. Tehdy uvedl, že je jednatelem a společníkem firmy PILOUS. Vnímá jako jednoho z jejich partnerů

i Davida C., byť s ním osobně nejednal. Dá se zobecnit, že C. viděl jen ve dvou případech, poprvé na zahájení jejich spolupráce, podruhé pak až na jaře 2010. Jinak měl o fungování tohoto obchodního vztahu jen zprostředkované informace. V únoru 2010 se dozvěděl, že s C. je nějaký problém, byl informován, že C. pro ně nestandardně, bez jakékoli výpovědní lhůty, ukončil výrobu. Přitom snad ještě den předtím si u nich měl objednávat řezivo, ze kterého pro ně vyráběl palety. O něco později, v březnu, se s C. setkal na pracovním obědu, aby zjistil, co se stalo. C. jim tehdy říkal, že jako fyzická osoba nechce spadnout do konkurzu, neboť při obchodech s jejich firmou se dostává do ztráty. Jej osobně zajímalo to, proč je spolupráce ukončena za situace, kdy od jejich firmy se odebere dřevo za 22.000.000,- Kč a není zaplacená kupní cena. C. mu řekl, že si tím kompenzoval svoji ztrátu. Jen krátce předtím, než šel na jednání s C., se dozvěděl, že od poloviny roku 2009 řezivo nedodávali již Davidu C. jako fyzické osobě, ale společnosti BESTOSA, následně se dozvěděl i to, že za touto firmou stojí nějaký Bohuslav Š., o jehož existenci vůbec nevěděl.

Svědkoví byl policejním orgánem předložen dopis Davida C. ze dne 14.7.2009. Konstatoval, že o existenci této písemnosti se dozvěděl až počátkem roku 2010, když nastaly problémy s C. Tehdy se poprvé ptal, jak je možné, že řezivo fakturují společnosti BESTOSA, bylo mu sděleno, že asi něco přišlo, následně mu byl předložen dopis Davida C. Nezjistil, kdo měl tuto listinu u nich ve firmě k dispozici. Z výpovědi svědka též vyplývá, že až do února roku 2010 byli přesvědčeni, že palety pro ně vyrábí přímo David C., nevěděli o žádném výrobcu, který by palety dělal pro Davida C. V minulosti nic nevěděl o společnosti ADAM DC. Že by právně tento subjekt měl vyrábět palety pro Davida C. se dozvěděl až při výsledku na policii. Osobně nikdy nemluvil s Bohuslavem Š., je možné, že C. takové jméno zmínil při pracovním obědu v březnu 2010. Závěrem výpovědi svědek uvedl, že do areálu v Moravičanech dodali dřevo za zhruba 20, až 22.000.000,- Kč, přičemž tato cena nebyla uhrazena, a to ani formou vzájemných zápočtů. Následně zjistil, že v průběhu druhé poloviny roku 2009 docházelo pouze k zápočtům s Davidem C. Bylo chybou jejich firmy, že se v rámci toho neřešily faktury, které vystavovali společnosti BESTOSA za dodané řezivo. Byl informován, že jejich účetní oddělení čekalo, že jim budou dodány nějaké faktury od společnosti BESTOSA, k tomu ale nedošlo.

Obdobně svědek vypovídal v hlavním líčení, které bylo provedeno **dne 10.5.2012**. Dodal, že v zásadě není schopen vysvětlit, jak je možné, že dluh za dodávky firmě BESTOSA se dostal až na tak vysokou úroveň. Dluh vznikl řadou dílčích dodávek, z vyjádření svědka lze dovodit, že vznik dluhu spojuje se současným působením Davida C. vedle firmy BESTOSA. Celý tento vztah byl postaven na vzájemné důvěře, nikoho nenapadlo, že by se něco podobného mohlo stát. To, že se v průběhu doby objevil subjekt BESTOSA, který fungoval jako odběratel jejich dřevěné hmoty, v reálném čase neregistroval. V době, kdy se o firmě BESTOSA dozvěděl, jí ztotožňoval s Davidem C.

V hlavním líčení Jiří K. uvedl, že v jejich firmě pracoval jako obchodní zástupce Jan M. To je již minulostí. Spolupráce byla ukončena, neboť je toho názoru, že i kdyby o existenci dluhu nevěděl, ten je tak veliký, že by to vědět měl. Před ukončením spolupráce se je M. snažil přesvědčit, že o dluhu nevěděl, později se s ním o téhle věci už nebavil. Od C. se dozvěděl, že M. o dluhu věděl, jen neznal jeho výši.

Dále svědek uvedl, že jimi vystavované faktury měly běžně dvouměsíční splatnost. Neměli různý přístup k různým klientům. Ačkoli v obchodních vztazích s jejich partnery byly uplatňovány zápočty, pravděpodobně i tak musela být stanovená lhůta splatnosti dodržována. M. měl na starosti i jiné subjekty, než firmu Davida C. V jeho agendě se objevil i totožný problém u jiného partnera, kdy došlo k odběru zboží, které nebylo zapláceno. Nikdy neslyšel, že by M. požadoval úplatky v souvislosti s tím, aby docílil změny platebních podmínek. Osobně si myslí, že M. o splatnosti faktur sám rozhodovat nemohl. Musel to probrat s vedením. Nezaznamenal, že by si C. nebo Š. stěžovali na kvalitu zboží, které jim dodávali, ani jeden z nich, respektive firma BESTOSA, nereklamovali dodané dřevo. Pokud obžalovaný tvrdí, že reklamoval dřevo v hodnotě několika milionů korun, nic z toho mu neříká. Nic reklamováno nebylo. Nikdy se se Š. na téma existujícího dluhu nebavil. Svědek zdůraznil, že by určitě nikdy nesouhlasil s tím, aby Š. peníze, které získal prodejem jejich dříví, tzv. „otočil“. I na dalším místě této své výpovědi Jiří K. uvedl, že dluh z obchodů s firmou BESTOSA vznikl proto, že všichni žili v tom, že je to stále David C., tzn. existovala představa, že budou prováděny vzájemné zápočty. Sám se diví, jak je možné, že od určité doby bylo dodávané dřevo fakturováno na firmu BESTOSA. Pokud se v průběhu doby k němu dostala informace o působení firmy BESTOSA, stále byla řeč o subjektu, který je veden na C. rodinu, pořád se tedy počítalo s tím, že bude možné realizovat tzv. třístranné zápočty. Z vyjádření svědka je zřejmé, že dluh u firmy BESTOSA mohl narůst do takové výše i z toho důvodu, že jde přibližně o částku, kterou ve svém obratu firma PILOUS udělá zhruba za tři dny. Navíc šlo o situaci, která přecházela z měsíce do měsíce, člověk se o tom ani nemusel dozvědět. Závěrem svědek shrnul, že podle jeho názoru škoda jejich firmě vznikla v důsledku podvodu, který spočíval v tom, že oni fakturovali firmě BESTOSA, dřevo si ale vzal C., který z něj vyrobil palety, které jim naúčtoval.

Jako svědek byl vyslechnut **Václav K.**, v přípravném řízení se tak stalo **dne 24.10.2011**. Svědek uvedl, že ve firmě PILOUS působí na pozici referenta nákupu řeziva. O existenci firmy BESTOSA se dozvěděl počátkem roku 2010, kdy se začal řešit problém ohledně existující pohledávky. Neví, kdo je majitelem, respektive jednatelem této firmy. Nezná Bohuslava Š. Bohuslav Š. od letních měsíců 2009 do počátku března 2010 neobjednával dodávky řeziva pro společnost BESTOSA. Bohuslav Š. s ním v uvedené době nikdy nedomlouval splatnost faktur ani cenu dodávaného zboží. Objednávky na řezivo vždy objednával od Davida C., většinou telefonicky, objem objednávek u něj nevzbuzoval pochybnosti. S C. se osobně nikdy neviděl, nikdy ani nenavštívil areál, kde působí. Z výpovědi svědka je zřejmé, že nezná žádné osoby, které by působily ve firmě ADAM DC. Neregistruje, že by firma BESTOSA uplatňovala nějakou reklamaci, blíže by se ale k tomu mohl vyjádřit Jan M.

V hlavním líčení byl svědek vyslechnut **dne 11.5.2012**. Vypovídal obdobně, jako v přípravném řízení. Z jeho vyjádření lze dovodit, že o existenci nějakého dluhu firmy BESTOSA se dozvěděl až následně. Vnímá, že na počátku obchodního vztahu byl David C. jako fyzická osoba. Později, při nějaké kontrole, dostal do ruky dodací list s razítkem společnosti BESTOSA. Ing. Ř. mu řekl, že firma BESTOSA je zastupována Davidem C. a nemá v tom hledat nějaký problém.

V hlavním líčení svědek uvedl, že zná oba bratry M. S Janem se bavil na téma C. - BESTOSA. Domnívá se, že M. věděl, že se C. změnil ve firmu BESTOSA., respektive přesněji věděl, že v areálu v Moravičanech se partnerem společnosti PILOUS stala firma BESTOSA. To, že se BESTOSA změnila na Bohuslava Š. neregistruje. V minulosti ani C. ani společnost BESTOSA neměli nějaký zásadnější problém s kvalitou dodávaného dřeva. Vnímá, že v souvislosti s ukončením spolupráce a existujícími finančními nesrovnalostmi došlo ke vrácení nějakého dřeva firmou BESTOSA. Osobně se ale na tom nepodílel. Než se zjistilo, že existuje finanční problém, měl za to, že se jim dodávané dřevo účtuje jedné firmě. Blíže se o tuto problematiku nezajímal, neboť netvořila náplň jeho pracovní činnosti. Neví tedy, jak to probíhalo se zápočty ve vztahu k jednotlivým subjektům.

Jako svědek byl vyslechnut **Jaromír H.** Policejní orgán úkon realizoval **dne 1.9.2011.** Svědek uvedl, že od září 2007 do února 2010 byl zaměstnancem firmy ADAM DC. V rámci pracovní činnosti se staral prakticky o celou výrobu palet. Potřebné řezivo neobjednával, bral ho ze skladu, který mu byl určen. Ví, že jeho zaměstnavatel vyráběl pro Davida C. Registruje, že dříví, které jeho zaměstnavatel zpracovával, bylo dodáváno firmou PILOUS. Takové jméno viděl na dokladech, ke kterým se dostal. Neví ale, zda dřevo bylo přímo dodáváno jejich firmě, či Davidu C. Ví o existenci firmy BESTOSA, na takovou skutečnost jej upozornil vlastník firmy, která ho zaměstnávala, již ale neví, v jakém kontextu k tomu došlo. Pouze od vidění zná Bohuslava Š., viděl ho v areálu asi ve dvou případech, jeho zaměstnavatel mu řekl, o koho jde, řekl mu také, že je ze společnosti BESTOSA. S platbami za dodané řezivo, či vyrobené palety nepřišel do kontaktu, to si vždy vyřizoval osobně vlastník firmy. Ví, že zástupce firmy PILOUS Jan M. navštěvoval areál, kde působili. Ten jezdil za Davidem C., neví ale, co spolu řešili.

Obdobně svědek vypovídal v hlavním líčení, které bylo provedeno **dne 9.5.2012.** I v průběhu tohoto výslechu potvrdil, že osobně neobjednával žádný materiál. Fakticky neví, od koho jeho zaměstnavatel bral řezivo. Někdy podepisoval převzetí zboží, a to za firmu ADAM DC. Prodej palet si řídil jeho zaměstnavatel. Občas jejich firma něco reklamovala, podrobnosti ale nezná.

Jako svědek byl vyslechnut také **Roman K.,** v přípravném řízení se tak stalo **dne 16.9.2011.** Svědek uvedl, že zhruba deset let se zná s Davidem C. V pozdější době mu C. řekl, že by pro něj mohl vyrábět palety. Mělo to probíhat tak, že C. by mu dodával dřevo a následně odebíral vyrobené palety. C. by fakturoval pouze cenu práce, nemusel by tedy kupovat dřevo na výrobu palet. Celá výroba měla probíhat v Moravičanech, kde má areál C. manželka. V souvislosti s touto nabídkou si založil firmu ADAM DC. Ta zhruba od února, či března roku 2007 začala fungovat v konkretizovaném areálu. Firma činnost ukončila k 31.3.2010, kdy současně areál opustila. S nábořem zaměstnanců mu pomáhal C. Mistra mu dělal Jaromír H. Výroba palet pro C. probíhala zhruba do poloviny roku 2009.

Z výpovědi svědka je zřejmé, že někdy v srpnu 2009 se poznal s Bohuslavem Š. ze společnosti BESTOSA. Do té doby ani Š. ani tuto firmu neznal. Š. mu nabídl, že by mu mohl dodávat dříví pro jeho výrobu. Když propočítal jeho cenovou nabídku, zjistil, že pro něj bude

výhodnější odebírat dřevo od Š., než od C. C. řekl, že by rád dříví odebíral od Š., on s tím souhlasil. Dohodli se, že ještě zhruba jeden měsíc budou dříví odebírat od C. Od Š., respektive firmy BESTOSA, dříví začal odebírat někdy od měsíce září 2009. Š. požádal, zda by mu za dodávané dříví mohl platit hotově, v té době totiž měl zablokovaný účet, protože neprovedl platby na zdravotní a sociální pojištění. Š. na jeho návrh přistoupil. Následně obchodní vztah mezi nimi probíhal tak, že jeho firma odebírala řezivo, jednou měsíčně se vystavila faktura společnosti BEESTOSA a kupní cenu pak Š. uhradil hotově. Peníze šly vždy jen mezi nimi dvěma. Svědek podotkl, že obdobně to fungovalo i mezi ním a C. V době, kdy odebíral dříví od firmy BESTOSA byla tato komodita skladována na stejném místě, jako v předchozí době. Svědek připustil, že v průběhu doby mohlo dojít k situaci, kdy od dopravců buď on, nebo jeho mistr H., přebírali dříví určené pro firmu BESTOSA. Je možné, že doklady týkající se těchto dodávek mohli podepsat jejich jmény za společnost BESTOSA a pokud jim nechal Š. firemní razítko, mohli ho použít. Konkrétní případ se ale svědkovi nevybavil. Svědek zdůraznil, že neznal dodavatele firmy BESTOSA. Protože ho tento údaj nezajímá, nesledoval ho například ani v dodacích listech, ke kterým se dostal. Neví ani to, kdo předtím dříví dodával Davidu C. Osobně neměl důvod k tomu, aby sám měnil svého dodavatele. Pokud k tomu v konkrétním případě došlo, jen využil Š. nabídky. Výrobní činnost pro Davida C. ukončil proto, že C. mu za palety nabízel ceny, za které to nešlo ani vyrobit. Dostal se do finančních problémů. Rozhodnutí ukončit výrobu souviselo i s horší kvalitou dříví, které mu bylo dodáváno Bohuslavem Š. Všechny závazky, které byly mezi jeho firmou, společností BESTOSA a Davidem C. byly vyrovnány. Svědek uvedl, že informace, které od Š. ohledně působení firmy BESTOSA získal, si nijak neověřoval. Nesledoval například ani v obchodním rejstříku, zda je Š. majitel, či jednatel této firmy. Tuto skutečnost mu ale při jednom rozhovoru potvrdil C. Považuje za možné, že se C. osobně znal se Š., nic bližšího o jejich vztahu ale neví. Neví ani to, že předchozími vlastníky společnosti BESTOSA byli manželé C. Společnost PILOUS nezná, nikdy se s tímto jménem nesetkal. Neví, kam C. prodával palety, které mu dodával.

V hlavním líčení byl Roman K. vyslechnut **dne 10.5.2012**. Tehdy vypovídal obdobně, jako před policejním orgánem. Dodal, že nedokáže rozlišit, zda David C. podnikal jako právnická, či fyzická osoba. Se Š. ani s C. se nikdy nebavil o tom, zda mají nějaké problémy se svými dodavateli. Jméno M. mu nic neříká. Neslyšel, že by si Š. nebo M. někdy stěžovali na to, že musí někomu dávat úplatky. Neznal ekonomickou situaci Š., neví, že chtěl obchodovat s naftou. Se Š. se příliš nebavili, on si mu nestěžoval na kvalitu dřeva, které bylo dodáváno. Ani on sám si nereklamoval kvalitu dřeva, které mu Š. dodával. Výjimkou byl až závěr spolupráce, ale toho reklamovaného dřeva byla jenom troška. Se Š. se nebavili o tom, jestli sám musel nějaké dříví reklamovat.

Jako svědkyně byla vyslechnuta **Jitka N.** Policejní orgán úkon provedl dne **26.8.2011**. Svědkyně uvedla, že pro Bohuslava Š., respektive jeho firmu, vedla účetnictví. Měla zkompletovat doklady za druhé pololetí roku 2009. Š. jí požádal i o zpracování účetních dokladů za leden 2010. Od 1.7.2010 pak začala vést účetnictví společnosti BESTOSA. Svědkyně uvedla, že o obchodní činnosti společnosti BESTOSA nic neví, neúčastnila se jí. Veškerou agendu zpracovávala na základě dokladů, které jí předložil Š., někdy tyto dokumenty přivezl David C.

Přitom neví nic o jejich vzájemném vztahu, skutečnost, že manželé C. byli předchozími vlastníky společnosti BESTOSA zaregistrovala jen z obchodního rejstříku.

Jitka N. vypověděla, že Š. s ní nekonzultoval své podnikání. Z účetnictví postupně zjistila, že dodavateli dřeva firmě PILOUS nejsou hrazeny dodávky, ačkoli odběratelem, firmou ADAM DC, bylo zapláceno. Tuto skutečnost registrovala až v průběhu roku 2010, kdy jí Š. předal doklady zachycující jednotlivé platby. Ani o této skutečnosti se se Š. nebavila, neví, proč společnosti PILOUS nebylo zapláceno.

Svědce byla policejním orgánem dotázána k účetnímu deníku společnosti BESTOSA z roku 2010, ze kterého vyplývá, že tento subjekt poskytl dvě půjčky s datem zaúčtování 31.12.2010 ve výši 10.000.000,- Kč a 14.000.000,- Kč. Svědkyně uvedla, že tyto položky zaúčtovala na základě požadavku Bohuslava Š. První půjčka byla poskytnuta firmě ADONIS MORAVIA, druhá Š. jako fyzické osobě. Š. jí slíbil k tomu dodat příslušné doklady, nikdy k tomu ale nedošlo. Svědkyni byla předložena kopie smlouvy o půjčce mezi společnostmi BESTOSA a ADONIS MORAVIA ze dne 2.8.2010. Svědkyně konstatovala, že jde o doklad, který vidí poprvé. Š. jí nijak nevysvětloval, proč půjčky poskytl. Š. jí doposud nepožádal o zaúčtování vrácení těchto půjček, nedoložil k tomu ani žádné doklady. Z účetních dokladů ví, že obchodní činnost firmy BESTOSA probíhala zhruba do konce prvního pololetí 2010. Registrovala, že firma BESTOSA pořídila na leasing automobil zn. BMW.

Obdobně pak svědkyně vypovídala v hlavním líčení, které bylo provedeno **dne 9.5.2012**. Dodala, že při zpracovávání účetnictví společnosti BESTOSA nezaregistrovala nějaké penalizační faktury ze strany firmy PILOUS.

Pouze v hlavním líčení, konkrétně **dne 17.7.2012**, byl jako svědek vyslechnut **Miloš P.** Uvedl, že obžalovaného zná několik roků. Prakticky již při prvním setkání Š. hovořil o tom, že má nějaké volné prostředky, které by chtěl dále použít, chtěl vydělat nějaké peníze. Když se pak o něco později znovu kontaktovali, Š. se ho ptal, zda na něco přišel. Byl to Š., který pak přišel s nápadem, že by se dal realizovat nějaký obchod s pohonnými hmotami, ptal se jej, jestli v tomto směru nemá nějaké kontakty. Nevěděl, z čeho Š. má volné peníze, tušil, že jsou z nějakého obchodního vztahu, nevěděl, že jde o dřevo. Š. v reakci na jeho požadavek sdělil, že by mu možná mohl zajistit dovoz pohonných hmot. Domluvil mu smlouvu v Rakousku, kde mohl pohonné hmoty nakupovat. Měl za tento kontrakt slíbenou provizi, a to je vše, jak na věci participoval. Ví, že když to domluvili, Š. firmu prodal nebo na někoho převedl a tím to haslo. Nedostal ani slíbenou provizi.

Svědce byl v průběhu výslechu seznámen s tím, jak předmětnou událost popsal obžalovaný. Reagoval na to tak, že vše proběhlo, jak sám popsal. Svědek upřesnil, že pokud ví, Š. do té firmy složil částku kolem 10.000.000,- Kč. Byla složena nějaká jistina na dovoz pohonných hmot. Z vyjádření svědka lze dovodit, že měl plnou moc, aby mohl domluvit nákup pohonných hmot. Nikdy se nesetkal s tvrzením, že to celé by měl být nějaký komplot na

Bohuslava Š. Nikdy neslyšel, že by došlo ke zneužití jeho podpisu, že by bez jeho vědomí byl převeden obchodní podíl v té zainteresované firmě. Do značné míry to ale souvisí s tím, že v pozdější době Š. už nebyl kontaktní a nekomunikovali spolu. Nikdy neslyšel, že by Š. byl při investování těch 10.000.000,- Kč někým podveden.

V reakci na tvrzení obžalovaného o jeho klíčové úloze při investování částky 10.000.000,- Kč Miloš P. uvedl, že žádnou společnost nekupoval, ani neví, čím ta firma byla, jistinu neskládal. Plnou moc použil jen na dovoz. Žádné peníze na ruku nedostal. V rámci provize měl slíbené dva halíře z litru, nikdy ale nic nedostal.

Již v průběhu přípravného řízení, zejména s ohledem na obžalovaným udávané subjektivní i objektivní potíže, byl na něj vypracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie**.

Z písemného vyhotovení posudku je zřejmé, že Bohuslav Š. trpí poruchou přizpůsobení charakteru smíšené depresivní a úzkostné reakce. Jde o poruchu z okruhu neuróz. Rozvinula se vlivem dlouhodobé závažné zátěžové situace. Byla přítomna i v době, kdy mělo dojít ke spáchání trestného činu. Podle znaleckého posudku byly v kritické době u Bohuslava Š. plně zachovány rozpoznávací a ovládací schopnosti, nebyly nijak sníženy. V kritické době obviněný pravděpodobně nebyl závislým patologickým hráčem. Zjištěné příznaky depresivní a úzkostné poruchy neovlivňují schopnost obviněného chápat smysl trestního řízení, účinně se hájit a přijímat korektivní zkušenost. Z psychiatrického hlediska není jeho pobyt na svobodě nebezpečný, není navrhováno žádné ochranné léčení.

Zmíněný posudek znalkyně podala ve shodě s jeho písemným vyhotovením v hlavním líčení, které bylo provedeno dne 29.1.2013. Dodala, že se zabývala i občasnými alkoholovými excesy, nezjistila žádné rysy závislosti. Hráčství u obžalovaného nepochybně bylo, nenašla ale nic, co by svědčilo pro chorobné hraní. Na stanovení chorobného patologického hráčství jako diagnózy neexistují žádné testové metody. K úsudku, jaké bylo hráčství u obžalovaného, došla studiem anamnézy, jednak při vlastním vyšetření. Podle znalkyně mezi typické projevy deprese nepatří, že někdo nezaplatí fakturu tomu, komu jí zaplatit má a peníze použije jiným způsobem. Tato situace může nastat snad jen v případě těžké deprese, kdy nemocný není schopen vykonávat ani základní věci, které potřebuje k fungování. Takovou těžkou depresi ale u obžalovaného nediagnostikovala.

Jako důkaz nalézací soud prováděl také řadu listinných materiálů. Z nich za nejpodstatnější považuje tyto :

- seznam faktur vydaných na společnost BESTOSA (č.l. 12 a násl.)

- oznámení o změně právní formy podnikání. David C., dopisem ze dne 14.7.2009 společnost PILOUS vyrozumívá, že jako fyzická osoba se ke dni 1.7.2009 transformoval na společnost BESTOSA. Mimo jiného je zde uvedeno, že nově vzniklá společnost od 1.7.2009 přebírá veškerá práva, závazky a pohledávky vyplývající z obchodních dojednání a smluv uzavřených mezi společností PILOUS a fyzickou osobou David C. Je zde konstatováno, že za firmu BESTOSA jedná David C. (č.l. 16)
- výpis z Obchodního rejstříku na společnosti BESTOSA (č. l. 19 a násl.) Z tohoto výpisu vyplývá, že manželé C. se společníky firmy BESTOSA stali dnem 9.7.2009, z Obchodního rejstříku byli vymazáni dne 9.3.2010. Téhož dne byl jako společník zapsán Bohuslav Š. Kateřina C. byla jako jednatelka firmy zapsaná od 9.7.2009 do 3.3.2010, Bohuslav Š. pak ode dne 3.3.2010.
- výzvu k úhradě (č.l. 38), kterou David C. dne 15.10.2010 společnost PILOUS vyzývá k úhradě nedoplatku ve výši 1.339.315,25 Kč.
- smlouvu o půjčce ze dne 2.8.2010 (č.l. 207 a násl.) V této smlouvě společnosti BESTOSA a ADONIS MORAVIA uzavřely smlouvu o půjčce. Společnost BESTOSA zde vystupuje jako věřitel, společnost ADONIS MORAVIA jako dlužník. Obě firmy jsou zastupovány Bohuslavem Š., smlouva za oba subjekty je podepsána Bohuslavem Š. Z textu smlouvy vyplývá, že věřitel půjčuje dlužníkovi finanční částku ve výši 10.000.000,- Kč. Podpis smlouvy stvrzuje i fyzické předání a převzetí peněz. Podle smlouvy se půjčená částka má vrátit do 31.3.2011. Uzavřená smlouva žádný způsobem neřeší otázku zajištění peněz.
- vyjádření Celního úřadu Mladá Boleslav (č.l. 209). Z tohoto vyjádření ze dne 11.8.2010 je zřejmé, že dne 9.8.2010 byly daňovým subjektem ADONIS MORAVIA uhrazeny ve prospěch depozitního účtu Celního úřadu v Mladé Boleslavi finanční prostředky ve výši 8.732.000,- Kč, které jsou určeny pro zajištění daně ve smyslu § 21 odst. 1 písm. a) zákona č. 353/2003 Sb. O spotřebních daních. Tato částka bude sloužit jako zajištění daně povolení oprávněného příjemce pro opakované přejímání vybraných výrobků.
- zprávu Celního úřadu Mladá Boleslav ze dne 20.12.2010 (č.l. 212). Z vyjádření tohoto celního úřadu mimo jiného vyplývá, že společnost ADONIS MORAVIA ve stanoveném termínu nebyla uhrazena daňová povinnost. Proto zajištění ve výši 8.732.000,- Kč, které bylo poskytnuto v předchozí době, bylo správcem daně v plném rozsahu převedeno právě na úhradu této daňové povinnosti. Celní úřad aktuálně neeviduje žádné finanční prostředky poskytnuté společnosti ADONIS MORAVIA jako zajištění spotřební daně. Zajištění daně poskytnuté společností ADONIS MORAVIA nebude vráceno.
- dodací listy a faktury k dodávkám společnosti BESTOSA (č.l. 464-897).

- listiny dodané společností PILOUS obchodním vztahům s fyzickou osobou Davidem C. a společností BESTOSA (č. I. 698-980).
- účetní knihy a doklady společnosti BESTOSA (č.I. 1168-1673).
- zprávy a další materiály týkající se společnosti ADAM DC (č. I. 1993-2004)
- materiály doložené Celním ředitelstvím v Praze (č.I. 2637 a násl.)
- materiály doložené Útvarem odhalování korupce a finanční kriminality v Praze (č.I. 2654 a násl.)

Především o okruh shora uvedených důkazů je opřeno vylíčení skutkového děje. Především obžalovaný a jeho obhájkyňe žádali, aby dokazování bylo doplněno dalšími důkazy, například vyžádáním zprávy od Celního ředitelství v Praze, resp. vyžádáním zprávy o stavu ve věci realizované Útvarem odhalování korupce a finanční kriminality v Praze proti obviněnému Zdeňku Ch. a spol. Uplatněné důkazní návrhy byly soudem akceptovány, strany pak další důkazní návrhy nevznesly. Z důkazů, které byly provedeny, soud konstruoval následující nejpodstatnější skutkové okolnosti.

David C. jako fyzická osoba byl dlouholetým odběratelem dřevní hmoty od společnosti PILOUS, které současně dodával palety, které vyráběl. Tento vztah fungoval do 30.6.2009. Od 1.7.2009 David C. obchodní vztahy se společností PILOUS, konkrétně odběry dřevní hmoty realizoval pod hlavičkou firmy BESTOSA. Vlastníkem této společnosti se stal společně s manželkou, která zde působila na pozici jednatele. Fakticky ale činnost firmy BESTOSA řídil David C. na základě zmocnění, které od manželky obdržel. V letních měsících roku 2009 se David C. dohodl na převodu obchodních podílů, které s manželkou měl ve společnosti BESTOSA, na Bohuslava Š. Bohuslav Š. se stal jednatelem společnosti BESTOSA dne 31.8.2009 a následně pak, ode dne 1.9.2009, odebíral dřevní hmotu jménem společnosti BESTOSA od firmy PILOUS. Tento závěr lze považovat za nesporný, neboť vyplývá ze shodných výpovědí, které činili David C. a Bohuslav Š., přičemž tyto výpovědi korespondují i s ostatními provedenými, zejména listinnými důkazy.

Společnost PILOUS a David C. svou spolupráci po ekonomické stránce řešili zejména formou vzájemných zápočtů a navazující fakturací a úhradami existujících nedoplatků. V zásadě lze konstatovat, že s výjimkou nedoplatku, který David C. uplatnil vůči společnosti PILOUS v civilním řízení, skončilo vzájemné obchodování mezi konkretizovanými subjekty bez pohledávek a závazků.

Jiná situace nastala v případě obchodů, které společnost PILOUS realizovala se společností BESTOSA. Zde společnost BESTOSA firmě PILOUS nezaplatila za dodané dříví částku v řádu několika milionů korun. I závěr, že vzájemné obchodování mezi uvedenými firmami skončilo dluhem společnosti BESTOSA lze považovat za nesporný, neboť je prokazován prakticky všemi důkazy, které v tomto směru byly provedeny a takovou skutečnost ve svých výpovědích nezpochybnil ani samotný obžalovaný Bohuslav Š.

Za shora vymezeného stavu bylo povinností nalézacího soudu zabývat se otázkou, zda je Bohuslav Š. jako obžalovaný trestně odpovědný za vzniklý dluh. Na základě provedených důkazů soud závěr o takové odpovědnosti dovodil. Přitom primárně platí, že trestní odpovědnost Bohuslava Š. lze dovozovat nikoli od samého počátku vzájemné spolupráce firem PILOUS a BESTOSA, ale toliko od okamžiku, kdy nabyt vlastnický podíl v této firmě, stal se jejím jednatelem a fakticky za ni začal jednat. Skutečnost, že změny týkající se obchodních podílů a funkce jednatele ve společnosti BESTOSA byly v obchodním rejstříku vyznačeny až 3.3.2010, je z pohledu řešené problematiky bezpředmětná. Zdejší soud registruje údaje vyplývající především z výpovědi Davida C., že v okamžiku ukončení působení ve firmě BESTOSA na Bohuslava Š. byly převedeny i nezpracované skladové zásoby dodaného řeziva a jeho povinností bylo vypořádat se finančně se společností PILOUS. Je však přesvědčen, že z důvodů, na které bude poukázáno níže, v tomto směru o trestní odpovědnosti Bohuslava Š. nelze hovořit. Počátek doby, ve které Bohuslav Š. mohl protiprávně konat, tedy soud, ve shodě s podanou obžalobou, vymezil datem 1.9.2009, kdy byly realizovány první dodávky firmou PILOUS po shora označených majetkových a personálních změnách ve firmě BESTOSA. Jestliže v konkrétním případě soud upravil skutkovou větu v tom smyslu, že Bohuslav Š. jménem společnosti BESTOSA dříví od společnosti PILOUS odebíral do 31.1.2010, nesouvisí tato změna s poznatkem, že by snad v další době, která je podanou obžalobou vymezena až do dne 25.2.2010, společností PILOUS firmě BESTOSA žádné dříví dodáváno nebylo. Termín nalézací soud upravil výlučně z toho důvodu, že pouze do 31.1.2010 mohl objektivizovat údaje týkající se předmětných dodávek, neboť společností PILOUS byly vystavovány faktury. Poškozený sice konstatoval, že společnost BESTOSA v měsíci únoru 2010 dodal další zboží a určil jeho cenu. Jde však o údaj, který nemá oporu ve vystavených fakturách, či dalších dokladech. Samotný poškozený připouští, že dodávky v měsíci únoru 2010 společnosti BESTOSA fakturovány nebyly. Navíc nebylo řádně zjištěno, zda z areálu, kde firma BESTOSA působila, bylo firmou PILOUS odvezeno dříví, které nebylo fakturováno, ale jehož škoda poškozeným byla vyčíslena, nebo byl odvezen jiný materiál. Existuje tedy více nejasností, které soud vedly k úpravě skutkové věty.

Z uvedených důvodů proto vzal soud za prokázané, že Bohuslav Š. jménem firmy BESTOSA od společnosti PILOUS od 1.9.2009 do 31.1.2010 převzal řezivo a další materiál v celkové kupní ceně ve výši nejméně 15.637.542,54 Kč. Závěr o ceně dodaného materiálu lze odvodit z výpovědí, které učinili zástupci poškozeného, ale především pak sumarizací vystavených faktur, které se těchto obchodů týkají.

Bohuslav Š., jak je zřejmé z předchozích pasáží tohoto odůvodnění, uplatnil obhajobu, že společnosti PILOUS nemohl způsobit škodu v takové výši, kterou poškozený sám vyčísluje, když nezanedbatelnou část dodaného dříví reklamoval, tento materiál byl vrácen poškozenému. Podle zdejšího soudu jde o obhajobu, která je v daných souvislostech bezpředmětná. Platí totiž, že i v případě, že by Bohuslav Š. skutečně úspěšně u společnosti PILOUS reklamoval nějaký materiál, objektivně by se tato reklamace musela týkat jiného období, než toho, které je z hlediska termínu dodávek řešeno výrokem tohoto rozsudku. Bohuslav Š. totiž jménem společnosti BESTOSA dříví nejenom odebíral, bylo prokázáno, že je také prodával. Podle propočtů zdejšího soudu, které vycházejí z faktur, dodacích listů, pokladních dokladů, resp. jiných listin, které řeší vztah společnosti BESTOSA a ADAM DC společnost BESTOSA v období, které je řešeno tímto rozsudkem, prodejem řeziva, získala částku vyšší, než 20 mil. Kč. Z toho je zřejmé, že zboží, které firmě BESTOSA bylo v rozhodném období dodáno, bylo zobchodováno, nemohlo být tedy vráceno v rámci reklamací.

Nalézací soud v této souvislosti považuje za potřebné dodat, že obhajobu, kterou v tomto směru Bohuslav Š. uplatnil, nelze považovat za relevantní i z jiného důvodu. Podle zdejšího soudu k situaci, kterou Bohuslav Š. ve svých výpovědích popisuje, to znamená k úspěšné reklamaci dodaného zboží v objemu 5 až 7 mil. Kč, nedošlo ani v některém jiném období. Tvzení obžalovaného o úspěšné reklamaci totiž stojí osamoceně, není objektivizováno některým z dalších provedených důkazů. Lze dokonce říci, že tyto důkazy stojí proti obhajobě obžalovaného. Prakticky všichni pracovníci společnosti PILOUS popřeli, že by k tak masivní reklamaci ze strany společnosti BESTOSA někdy došlo. V té souvislosti nalézací soud za nejpodstatnější považuje, že verzi obžalovaného nepotvrdil ani Roman K., vlastník firmy ADAM DC, který si primárně na kvalitu dodávek měl stěžovat. Z výpovědí, které Roman K. učinil, lze velmi dobře dovodit, že firma ADAM DC svou činnost ukončila z jiných důvodů, než z toho, že by jí byl dodáván nekvalitní materiál. Pokud k tomu došlo, stalo se tak ojedinele a v nepatrném množství. Zdejší soud nezpochybňuje, že společnost PILOUS si jisté množství dřeva z areálu, kde společnost BESTOSA působila, odvezla. Nestalo se tak ale v rámci uplatněné reklamace, nýbrž při řešení situace, kdy byla zjištěna existující významná pohledávka za firmou BESTOSA. Tomu vcelku jednoznačně nasvědčují svědecké výpovědi některých pracovníků společnosti PILOUS, jakož i doložené inventurní zápisy. Takový závěr je významný, neboť z něj vyplývá, že odvoz materiálu dodaného firmě BESTOSA nemá žádný vliv na to, jaká škoda společnosti PILOUS vznikla nezaplacením řeziva dodaného v období vymezeném tímto rozsudkem. Odvoz dřeva, jak vyplývá z výpovědí zástupců společnosti PILOUS, i souvisejících listinných materiálů, byl navíc proveden až v pozdější době.

Dalším podstatným problémem, se kterým se nalézací soud musel vypořádat, byla otázka, do kdy měl Bohuslav Š. jako jednatel firmy BESTOSA provést úhradu faktur, které za dodávky řeziva společností PILOUS byly vystaveny. Z příslušných dokladů je zřejmé, že splatnost byla stanovena lhůtou šedesát dní. Jde o údaj, který je v souladu se svědeckými výpověďmi, které učinili zástupci společnosti PILOUS. Za dodávky časově vymezené ve

výroku tohoto rozsudku, tedy podle vystavených faktur měl Bohuslav Š. úhrady dodaného zboží provádět postupně, naposledy do 30.3.2010.

Bohuslav Š. skutečnost, že faktury mu byly vystavovány s uvedenou splatností nezpochybil, nicméně v rámci obhajoby uvedl, že se dohodl s obchodním zástupcem Janem M. na podstatném prodloužení lhůty splatnosti. Podle uzavřených dohod měl za odebrané zboží zaplatit až v průběhu roku 2011.

Provedené důkazy jednoznačně prokazují, že k žádnému prodloužení lhůt splatnosti vystavených faktur ze strany společnosti PILOUS nedošlo. Jan M., který prodloužení lhůty splatnosti měl zajistit, popřel, že by nějaká taková dohoda existovala. Z výpovědí těch pracovníků společnosti PILOUS, kteří se fakturací zabývali, lze dovodit, že lhůta splatnosti již vystavených faktur se nedala změnit a pokud by k nějaké dohodě o prolongaci došlo, řešilo by se to formou záznamu se specifikací faktur, kterých se to týká. Prodloužená lhůta splatnosti by pak byla uváděna až na nově vystavených fakturách. K ničemu takovému v konkrétním případě objektivně nedošlo.

Zdejší soud je však současně toho názoru, že v daných souvislostech není podstatné to, zda k prodloužení lhůty splatnosti vystavených faktur skutečně došlo, významné je, zda se Bohuslav Š. reálně mohl domnívat, že k takovému prodloužení došlo. A provedené důkazy pak nevylučují, že Bohuslav Š. Janem M. mohl skutečně být uveden do subjektivní představy, že za dodané dříví nemusí platit průběžně, ale například i jednorázově, až v průběhu roku 2011. Jak o tom byla řeč, Jan M. odmítl, že by s Bohuslavem Š. v tomto směru uzavřel jakékoli dohody. Nicméně je třeba si uvědomit, že obžalovaný není jediným odběratelem firmy PILOUS, kdo o takových aktivitách Jana M. hovoří. Velmi podrobně se této problematice ve své výpovědi věnoval David C., který popsal příčiny, které jej vedly k tomu, proč Janu M. zaplatil statisícové částky. Podle zdejšího soudu je jedním z nejpodstatnějších argumentů, který svědčí proti Janu M. ta událost, kdy došlo ze strany Davida C. k převodu částky 100.000,- Kč na účet jeho družky Renaty N. Nálezací soud neuvěřil tvrzení Jana M. a Renaty N., že tato transakce byla sponzorským darem pro sdružení, ve kterém Renata N. působila. Především nejsou zřejmé žádné objektivní důvody, pro které by David C. měl sám od sebe, z vlastní vůle, sponzorovat jezdecký oddíl, kde Renata N. působila. Velmi nevěrohodně verze Renaty N. a Jana M. působí, pokud je známo, kolik sponzorských darů a v jaké výši jezdecký klub celkem obdržel. V neprospěch verze uplatněné Janem M. a jeho přítelkyně pak působí i skutečnost, že fakticky nemohou doložit, že peníze Davida C. jsou skutečně sponzorským darem. To bezprostředně souvisí s tím, že nebyla uzavřena smlouva o sponzorském daru, přičemž samotná Renata N. připouští, že nejde o typickou situaci. Naopak, logicky vyznívá výpověď Davida C., že peníze na účet poslal jako odměnu za příslibenou protislužbu ze strany Jana M. Nelze přehlédnout, že David C. ve svých svědeckých výpovědích potvrdil argument obžalovaného, že za peníze si vyjednával lepší platební podmínky u společnosti PILOUS právě prostřednictvím Jana M. Ve prospěch obhajoby obžalovaného, že subjektivně byl přesvědčen o tom, že lhůta splatnosti byla prodloužena, pak zcela jednoznačně působí skutečnost, že společnost PILOUS po dlouhou

dobu, ačkoli objektivně uplynula splatnost vystavených faktur, úhradu fakturovaných částek nijak neurgovala.

Nalézací soud však na základě provedených důkazů dovedl i další podstatný závěr. Bez jakýchkoli pochybností bylo zjištěno, že Bohuslav Š. jako statutární zástupce společnosti BESTOSA svému dodavateli, to znamená firmě PILOUS, neuhradil cenu dodaného materiálu ani částečně, a to ani ve stanovené lhůtě, ani ve lhůtě, o které se subjektivně mohl domnívat, že mu nově byla stanovena, ani nikdy později. Jde o skutečnost, která vyplývá prakticky ze všech důkazů, které v tomto směru byly provedeny. Jde o skutečnost, kterou ve svých výpovědích Bohuslav Š. plně doznal. Peníze, které získal prodejem dodané dřevní hmoty svému odběrateli společnosti ADAM DC pak obžalovaný použil způsobem, který je dílčím způsobem popsán ve výroku tohoto rozsudku, dílčím způsobem použití utržených peněz nebylo řádně objasněno. To lze nejlépe dokumentovat na následujícím příkladu. Z provedených důkazů, zejména z výpovědi Jitky N., která pro společnost BESTOSA zpracovávala účetnictví vyplývá, že Bohuslav Š. jako jednatel této firmy poskytl vedle půjčky společnosti ADONIS MORAVIA, která je konkretizovaná ve výrokové části tohoto rozsudku, i další půjčku sobě samotnému jako fyzické osobě. S tímto poznatkem však v zásadě nebylo možno dále pracovat. Osobní půjčka Bohuslavu Š. totiž nebyla, oproti půjčce společnosti ADONIS MORAVIA doložena žádným materiálem. Není tedy zřejmé například ani to, kdy údajně byla poskytnuta. Podle zdejšího soudu existují podstatné pochybnosti, zda půjčka Bohuslavu Š. jako fyzické osobě skutečně proběhla, neboť pokud by platily údaje zřejmé z výpovědi Jitky N., tak by Bohuslav Š. půjčkou, kterou měl poskytnout sobě samotnému, v součtu s dispozicemi, které jsou označeny ve výroku tohoto rozsudku, manipuloval s větším majetkem, než který společnosti BESTOSA byl dodán firmou PILOUS. Přitom již na jiných místech tohoto rozhodnutí bylo konstatováno, že společnost BESTOSA nedisponovala jiným jménem než tím, které souviselo s obchody s poškozeným.

V uváděných souvislostech nalézací soud za podstatné považuje, že nebyla vyvrácena obhajoba obžalovaného, že dřevní hmotu od společnosti PILOUS odebíral s vážně míněným podnikatelským záměrem a nikoli od prvopočátku s tím, že za ni nezaplatí stanovenou kupní cenu. Pro úsudek, že Bohuslav Š. již při zahájení obchodování s firmou PILOUS byl rozhodnut, že za odebrané zboží nezaplatí, respektive s tím byl minimálně srozuměn, nesvědčí žádný z provedených důkazů. Důkazní stav naopak prokazuje, že rozhodnutí použít utržené peníze Bohuslav Š. přijal až následně, v dalším období.

Podanou obžalobou bylo jednání Bohuslava Š. spočívající v odběru dřevní hmoty od společnosti PILOUS a ve způsobení škody této společnosti nezaplacením dohodnuté kupní ceny, kvalifikováno jako zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku. Státní zástupce v podané obžalobě dovedl, že Bohuslav Š. sebe a jiného obohatil tím, že zamlčel podstatné skutečnosti a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu.

S podanou obžalobou, pokud jde o právní závěry, se nalézací soud ztotožnil jen částečně. Obdobně, jako státní zástupce, je také nalézací soud přesvědčen, že obžalovaný

zamlčel podstatné skutečnosti a svým protiprávním jednáním způsobil na cizím majetku škodu velkého rozsahu. Domnívá se však, že škoda v konkrétním případě vznikla v důsledku jiného jednání, než takového, které by bylo možno postihnout ustanovením § 209 tr. zákoníku, byť je zřejmé, že jednání Bohuslava Š. v některých směrech znaky podvodného jednání nepochybně vykazuje.

Z podané obžaloby, a to zejména z odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplývá, že zamlčení podstatných skutečností státní zástupce dovozuje ve skutečnosti, že Bohuslav Š. zamlčel, že se od 31.8.2009 stal vlastníkem a jednatelem obchodní společnosti BESTOSA. Lze přisvědčit, že toto tvrzení státního zástupce má do značné míry oporu v provedených důkazech. Již samotný výpis z obchodního rejstříku, který se týká společnosti BESTOSA, podle zdejšího soudu prokazuje, že změny týkající se Bohuslava Š. nebyly zapsány v reálné době, kdy byly provedeny, ale až se značným časovým odstupem. Je skuteností, že nebyla vyvrácena obhajoba obžalovaného, že o provedené změně byl vyrozuměn obchodní zástupce poškozeného Jan M. Tato skutečnost je však při řešení dané otázky v zásadě bezpředmětná, protože Jan M. nebyl v kritické době statutárním zástupcem poškozeného a jak je zřejmé z provedených důkazů, nepůsobil ani na pozici, ze které by mohl ovlivňovat, zda společnost PILOUS bude obchodovat s tím, či oním podnikatelským subjektem.

Obecně platí, že podstatné skutečnosti zamlčí ten pachatel, který neuvede při svém podvodném jednání jakékoli skutečnosti, které jsou rozhodující nebo zásadní pro rozhodnutí poškozeného, popřípadě jiné podváděné osoby, tedy takové skutečnosti, které by vedly, pokud by byly druhé straně známy, k tomu, že k vydání věci nebo jinému plnění, tzv. majetkové dispozici, ze strany poškozeného, popřípadě jiné podváděné osoby, by nedošlo, a nebo by sice došlo, ale za podstatně méně výhodnějších podmínek pro tu stranu, která tyto skutečnosti zamlčela nebo v jejíž prospěch byly zamlčeny. Důležité je zamlčení podstatných skutečností pachatelem a proto zde není třeba prokazovat, že si je druhá strana mohla zjistit, respektive že pokud by jí byly uvedené podstatné skutečnosti známé, nejednala by tím způsobem, kterým v posuzovaném případě jednala.

Z pohledu uvedené definice tedy lze dovodit, že Bohuslav Š. svého obchodního partnera skutečně řádným způsobem neinformoval o podstatných skutečnostech, neboť informace, kdo je držitelem obchodního podílu, respektive jednatelem společnosti, nelze jinak, než hodnotit jako významné. Přesto podle zdejšího soudu nelze akceptovat stanovisko státního zastupitelství, že by právě tento poznatek mohl zakládat důvody pro to, aby jednání obžalovaného mohlo být hodnoceno jako podvodné ve smyslu § 209 tr. zákoníku. Takové právní kvalifikaci podle zdejšího soudu brání minimálně dva důvody.

V první řadě je třeba si uvědomit, že v konkrétním případě, jakkoli poškozený objektivně nebyl informován o majetkových a dalších změnách ve společnosti BESTOSA, nebylo zatajení podstatných skutečností tím, co vedlo ke vzniku škody. Škoda v konkrétním případě vznikla až v důsledku následného rozhodnutí obžalovaného nezaplatit dohodnutou kupní cenu a použít prostředky získané prodejem dodaného materiálu na jiné účely. V konkrétním

případě tedy podle zdejšího soudu absentuje vztah příčinné souvislosti mezi zatajením podstatných skutečností a vznikem škody. Je třeba si uvědomit odlišnou konstrukci skutkové podstaty zločinu podvodu podle § 209 tr. zákoníku a zločinu úvěrového podvodu podle § 211 tr. zákoníku. Zatímco v případě zločinu úvěrového podvodu trestnost zakládá samotné zamlčení podstatných údajů, u zločinu podvodu je nutným zákonným znakem i způsobení škody. A ta v konkrétním případě zmlčením informací prokazatelně nevznikla.

Dále je možnost použití právní kvalifikace navrhované státním zástupcem vyloučena tím, že zločin podvodu podle § 209 tr. zákoníku je úmyslným trestným činem. Ani provedením všech do úvahy přicházejících úkonů přitom nebylo prokázáno, že by Bohuslav Š. informace o majetkových a jiných přesunech ve firmě BESTOSA zatajil způsobem, který je předvídan v ustanovení § 15 odst. 1 písm. a), resp. písm. b) tr. zákoníku, které problematiku úmyslného zavinění řeší. Nejsou totiž zcela zřejmé okolnosti, které vedly k tomu, že příslušné změny nebyly vyznačeny v obchodním rejstříku. Ve prospěch argumentu, že jen obtížně lze konstruovat závěr o tom, že předmětné změny ve firmě BESTOSA obžalovaný zatajil úmyslně, hovoří nepochybně i poznatek, že tyto informace obžalovaný neutajoval absolutně. Ve společnosti PILOUS o nich byl výslovně vyrozuměn minimálně Jan M. Pokud nebylo prokázáno, že Bohuslav Š. konkretizované změny zatajil cíleně, nelze odpovědně vyslovit závěr o jeho úmyslném zavinění v tomto směru.

Lze tedy uzavřít, že provedené důkazy (když soud připomíná, že nebyla vyvrácena obhajoba obžalovaného, že se subjektivně domníval, že nemusel provádět úhrady dodaného materiálu v termínech stanovených na fakturách), nasvědčují tomu, že Bohuslav Š. až v době existence závazkového vztahu mezi společnostmi BESTOSA a PILOUS učinil kroky směřující ke zmaření uspokojení věřitele. V důsledku toho jeho jednání nemůže být právně kvalifikováno jako zločin podvodu podle § 209 tr. zákoníku, neboť za takového stavu vedle již řečeného platí, že poškozeného ani nemohl uvést v omyl a nemohl případně ani využít jeho omylu. To však současně neznamená, že by jednání tohoto obžalovaného nebylo trestné.

Po právní stránce bylo jednání, kterého se Bohuslav Š. dopustil, kvalifikováno jako zločin poškození věřitele podle § 222 odst. 1 písm. a) odst. 4 písm. a) tr. zákoníku. Bylo jednoznačně prokázáno, že byť jen částečně zmařil uspokojení společnosti PILOUS, tedy věřitele, firmy, kterou vlastnil a zastupoval, tím, že zcizil část jejího majetku.

Obecně se zcizením majetku rozumí úkon pachatele nebo několik na sebe navazujících úkonů, jimž dlužník v konečném důsledku za zcizenou majetkovou hodnotu neobdrží do svého majetku odpovídající protihodnotu vhodnou k uspokojení pohledávky věřitele. K tomu, těmi událostmi, které jsou vymezeny ve výrokové části rozsudku, nepochybně došlo. Již výše byla konstatována přítomnost závazkového vztahu mezi společnostmi PILOUS a BESTOSA, kterou Bohuslav Š. zastupoval. Společnost PILOUS firmě BESTOSA dodala dřevní hmotu a již na počátku vztahu bylo stanoveno, že nejde o dodávky bezplatné a Bohuslavu Š. bylo známo, že objektivně existovala povinnost společnosti BESTOSA za dodaný materiál zaplatit stanovenou kupní cenu. Pokud společnost BESTOSA svou povinnost neplnila, v označeném

závazkovém vztahu se stala dlužníkem, zatímco společnost PILOUS věřitelem. Společnost PILOUS pak měla právo na uspokojení své pohledávky, kterou měla vůči dlužníkovi. Obžalovaný aktivitami, které jsou popsány ve výroku rozsudku, zmenšil majetek dlužníka, kterého zastupoval. V důsledku toho společnost PILOUS jako věřitel nemohla dosáhnout uspokojení své pohledávky v tom rozsahu, jako by tomu bylo v případě, kdyby dlužník uvedeným způsobem nejednal. Jen pro úplnost je třeba zmínit, že obžalovaný, byť shora konkretizovaným způsobem používal peníze utržené prodejem dodaného materiálu, manipuloval s majetkem dlužníka a nikoli s prostředky věřitele, neboť existující vztah mezi firmami PILOUS a BESTOSA nebyl limitován výhradou vlastnického práva, ani jiným institutem, který by ovlivňoval majetkové poměry týkající se utržených peněz.

Nakolik bylo prokázáno, že společnost BESTOSA za odběry dřevní hmoty v období vymezeném ve výrokové části tohoto rozsudku zůstala být společností PILOUS dlužna částku v celkové výši nejméně 15.637.542,54 Kč, je zdejší soud toho názoru, že tuto částku nelze automaticky ztotožňovat s výší škody způsobenou zločinem poškození věřitele podle § 222 tr. zákoníku, kterým obžalovaný byl uznán vinným. To souvisí s tím, že tohoto zločinu se pachatel nedopustí prostým neuhrazením dlužné částky věřiteli, ale výlučně mechanismy, které jsou taxativně vymezeny v § 222 odst. 1 tr. zákoníku. Již v předchozích pasážích tohoto odůvodnění bylo konstatováno, že v případě části majetku společnosti BESTOSA nebylo s jistotou zjištěno, jak byla použita. Potom samozřejmě nebylo možno dovodit, že by Bohuslav Š. ve vztahu k této části majetku prováděl dispozice, které by mohly zakládat jeho trestní odpovědnost ve smyslu § 222 tr. zákoníku. Souhrnem těch aktivit, které podle zdejšího soudu lze podřadit pod způsoby, kterými lze v trestní poloze poškodit věřitele, bylo zjištěno, že Bohuslav Š. společností PILOUS způsobil škodu v celkové výši nejméně 13.470.000,- Kč. Svým jednáním tedy způsobil škodu velkého rozsahu, kterou se ve smyslu § 138 odst. 1 tr. zákoníku rozumí částka dosahující výše nejméně 5.000.000,- Kč.

Zavinění obžalovaného, a to ve vztahu k základní i kvalifikované skutkové podstatě nalézací soud dovodil nejméně ve formě úmyslu nepřímého tak, jak to má na mysli § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. Z doznání obžalovaného, ale i z ostatních provedených důkazů vyplývá, že společnost BESTOSA nedisponovala jiným majetkem než tím, který získala z realizovaných obchodů s dřevní hmotou. Pokud obžalovaný utržené peníze použil způsobem, který je popsán ve výrokové části tohoto rozhodnutí a svou způsobilost poškozenému zaplatit existující dluh spojil se ziskem, který měly vyprodukovat obchody realizované ve společnosti ADONIS MORAVIA, potom je evidentní, že Bohuslav Š. minimálně musel být srozuměn s tím, že dlužnou částku společnosti PILOUS nebude schopen nikdy zaplatit. Svůj podnikatelský záměr totiž postavil na úspěšném provedení transakcí, které vykazují vyšší, než obecně přijatelné riziko, o kterých v zásadě neznal žádné podrobnosti, svou investici do tohoto obchodu si navíc žádným způsobem nepojistil. Evidentně spoléhal na zdárné uskutečnění nejisté události někdy v budoucnosti. I to je však pro vyslovení závěru o konkretizované formě zavinění dostačující.

Bohuslav Š. se protiprávního jednání nedopustil jednorázově, ale opakovanými protiprávními útoky. Celé jednání Bohuslava Š. vymezené ve výroku tohoto rozsudku je podle

zdejšího soudu pokračování v trestném činu tak, jak to má na mysli § 116 tr. zákoníku. Jednotlivé dílčí útoky totiž objektivně byly vedeny jednotným záměrem, naplňovaly byt i v souhrnu skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou spojeny stejným nebo velice podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku.

S ohledem na dobu, ve které Bohuslav Š. protiprávně jednal, se soud zabýval i otázkou, podle jakého zákona jeho protiprávní aktivity vlastně postihnout. Podle § 16 odst. 1 tr. zákona účinného do 31.12.2009 a srovnatelně i podle § 2 odst. 1 tr. zákoníku účinného od 1.1.2010 platí, že trestnost činu se posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější. Zdejší soud dovodil, že v konkrétním případě bude nutné použít trestní zákoník, protože čin dokonal až v důsledku aktivit realizovaných v průběhu roku 2010, tedy již za účinnosti nového trestního zákona.

Pro úplnost soud dodává, že vyslovení viny v konkrétním případě svým způsobem umožnily i závěry vyplývající se znaleckého posudku z odvětví psychiatrie, který v průběhu vedeného řízení na obžalovaného byl vypracován. Znalkyně dovodila, že u Bohuslava Š. v kritické době nedošlo ke snížení rozpoznávacích, ani ovládacích schopností. Z tohoto údaje nalézací soud konstruoval právní závěr, že Bohuslav Š. nejednal ve stavu nepřičetnosti ani ve stavu zmenšené přičetnosti a je tedy za své jednání plně trestně odpovědný.

Shora uvedené skutečnosti jednoznačně prokazují, že útoky vedené Bohuslavem Š. směřovaly proti zájmům chráněným trestním zákoníkem. Tento zákon totiž i ustanovením § 222 poskytuje ochranu majetkovým právům věřitelů.

Obžalovaný Bohuslav Š. prakticky není hodnocen z místa bydliště, dosud nemá žádný záznam v opisu rejstříku trestů.

V případě Bohuslava Š. soud jako polehčující okolnost hodnotil skutečnost, že v předchozí době vedl řádný život. Jako polehčující okolnost nemohl hodnotit výpovědi obžalovaného, neboť doznání, které učinil, nepostihuje subjektivní stránku činu. Jako přitěžující okolnost soud hodnotil, že obžalovaný trestným činem způsobil vyšší škodu.

Úvahy o trestu byly ovlivněny několika zásadními faktory. Především je třeba zmínit, že Bohuslav Š. byl odsouzen pro jeden trestný čin, trest mu tedy byl ukládán jako samostatný, podle § 222 odst. 4 tr. zákoníku. Byl ohrožován trestní sazbou v rozmezí 3 až 8 let odnětí svobody. Soud při úvahách o trestu hodnotil všechny rozhodné skutečnosti. Vedle již zmíněných polehčujících a přitěžujících okolností přihlížel k době, po kterou obžalovaný protiprávně jednal a také k tomu, že protiprávní útoky opakoval. Bylo nutno zohlednit, že obžalovaný, ačkoli tak objektivně mohl učinit, se poškozenému neomluvil, ani částečně mu

neuhradil způsobenou škodu, dokonce ani nepodnikl žádné kroky, které by třeba i k jen částečné úhradě způsobené škody vedly. Tyto skutečnosti a zejména pak výše způsobené škody, která podstatným způsobem přesahuje spodní hranici zákonné sazby, soud přivedly k poznání, že Bohuslav Š. nelze ukládat trest při samé spodní hranici zákonné sazby. Obžalovanému byl uložen trest odnětí svobody v trvání čtyř roků. Ze zákona, s ohledem na jeho výši, trest musel být uložen jako nepodmíněný. Takový druh trestu byl zvolen i z toho důvodu, že od spáchání činu neuběhla delší doba a řízení, které proti obžalovanému bylo vedeno, není poznamenáno žádnými průtahy. Objektivně tedy neexistoval žádný důvod pro shovívavější potrestání jednání, kterého se Bohuslav Š. dopustil. Pro výkon uloženého trestu byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, když nebyly zjištěny zákonné podmínky pro použití ustanovení § 56 odst. 3 tr. zákoníku a pro zařazení obžalovaného do mírnějšího typu vězeňského zařízení.

Nalézací soud rozhodoval i v adhezním řízení, neboť k trestnímu řízení se s uplatněným nárokem jako poškození připojily společnosti Jacob Forwarding s.r.o. se sídlem v Losiné a společnost PILOUS. Prvně jmenovaný poškozený požádal, aby obžalovanému byla uložena povinnost zaplatit náhradu škody ve výši 19.951.686,64 Kč, druhý poškozený uplatnil nárok ve výši 2.061.519,11 Kč.

Nalézací soud podle § 228 odst.1 tr. řádu uložil obžalovanému povinnost zaplatit společnosti Jacob Forwarding s.r.o. se sídlem v Losiné škodu ve výši 13.470.000,- Kč, tedy škodu v rozsahu, ve kterém se obžalovaný dopustil protiprávního jednání. Poškozený nárok uplatnil řádně a včas. Jde o pohledávku, která na něj byla postoupena společností PILOUS. Výsledky provedeného dokazování jednoznačně prokazují vztah příčinné souvislosti mezi jednáním obžalovaného a vzniklou škodou. Se zbytkem uplatněného nároku, kde nebylo prokázáno, že škoda vznikla trestnou činností, byl tento poškozený v souladu s ustanovením § 229 odst. 2 tr. řádu odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

Společnost PILOUS pak byla jako poškozený odkázána na pořad práva civilního podle § 229 odst. 1 tr. zákoníku v plném rozsahu. Takový postup soud zvolil za situace, kdy tento poškozený nárokoval vznik škody za období, které nebylo pojato do výroku tohoto rozsudku. Pro vyslovení povinnosti obžalovaného zaplatit tomuto poškozenému způsobenou škodu tedy objektivně nebyl dán podklad.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci.

O odvolání přísluší rozhodovat Vrchnímu soudu v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být v uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch, nebo neprospěch obviněného.

V Olomouci, dne 15.2.2013

Za správnost vyhotovení:
Bc. Klára Zdařilová

JUDr. Vladimír Hendrych v. r.
předseda senátu

